

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA CZĘŚCI MIASTA RZGOWA REJON UL. STAWOWA, UL. KATOWICKA, UL. PABIANICKA ORAZ CZĘŚCI WSI GOSPODARZ REJON UL. CEGIELNIANA ORAZ DROGA BEZ NAZWY

Piotr Ulrich
mgr inż.

posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty
na terytorium RP uzyskane na podstawie ustawy z dnia
15 grudnia 2000 r. o samorządzie zawodowym architektów,
inżynierów budowlanych oraz geodetów

"UNIGLOB"
Piotr Ulrich
98-100 Łask Ostrów Osiedle 119
tel. 43 672 00 01, kom. 604 050 023
NIP 831-111-32-65 REGON 731495754

25 maja 2021 r.

SKŁAD ZESPOŁU AUTORSKIEGO:

mgr inż. PIOTR ULRICH
mgr SYLWIA ADAMKIEWICZ
mgr inż. arch. SŁAWOMIR PŁUCIENNIK
mgr inż. arch. PAWEŁ SKURPEL
mgr MARCIN STRĄKOWSKI

Spis treści

1. WPROWADZENIE	5
a. Zakres i cel prognozy oddziaływania na środowisko.....	5
b. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy oraz jej powiązaniach z innymi dokumentami.....	6
c. Udział społeczeństwa w opracowaniu prognozy oddziaływania na środowisko	6
d. Informacje o głównych celach, zawartości oraz powiązaniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami.....	6
2. ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA, W TYM NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	8
a. Stan istniejący.....	8
b. Położenie fizycznogeograficzne i rzeźba terenu	11
c. Budowa geologiczna.....	12
d. Udokumentowane złoża, tereny i obszary górnicze	12
e. Warunki hydrogeologiczne	12
f. Warunki hydrograficzne	13
g. Gleby	13
h. Warunki klimatu lokalnego.....	14
i. Flora, fauna, różnorodność biologiczna.....	17
j. Obszary i obiekty chronione	24
k. Środowisko kulturowe	27
3. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW CHRONIONYCH	28
a. Ocena jakości powietrza.....	28
b. Stan wód powierzchniowych i podziemnych	29
c. Hałas.....	31
d. Pole elektromagnetyczne	32
e. Osuwanie się mas ziemnych	32
f. Zagrożenie powodziowe	32
4. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH I INNYCH USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	32
a. Informacje o głównych celach, zawartości oraz powiązaniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami.....	32
b. Ustalenia planu	34
5. ANALIZA I OCENA CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM ALBO KRAJOWYM, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	37
6. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA.....	40
7. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	47

a. Powietrze	47
b. Powierzchnia ziemi, gleby	48
c. Wody powierzchniowe i podziemne.....	49
d. Klimat.....	51
e. Zwierzęta, rośliny i różnorodność biologiczna	52
f. Klimat akustyczny	53
g. Krajobraz	54
h. Oddziaływanie na zasoby naturalne	54
i. Obszary chronione, w tym obszary Natura 2000.....	54
j. Oddziaływanie na środowisko kulturowe	54
k. Oddziaływanie na ludzi	56
8. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	56
9. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU	57
10. TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCE Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO OPRACOWUJĄC RAPORT.	58
11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.	58
12. POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	58
13. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	58
14. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	59

1. WPROWADZENIE

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 3 ust. 1 pkt. 14, art. 46 oraz art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, 784). Zgodnie z obowiązującymi przepisami, niniejsze opracowanie sporządzone jest w ramach procedury przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, która w systemie polskiego prawa jest jednym z podstawowych elementów oceny potencjalnych przekształceń środowiska wynikających z projektowanego zagospodarowania terenów wyznaczonych w planie.

a. Zakres i cel prognozy oddziaływania na środowisko

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części miasta Rzgowa rejon ul. Stawowa, ul. Katowicka, ul. Pabianicka oraz części wsi Gospodarz rejon ul. Cegielniana oraz droga bez nazwy w zakresie ustalenia przeznaczenia terenów zgodnie z kierunkiem zagospodarowania ustalonym w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rzgów. Zasięg projektowanego dokumentu obejmuje obszary, na których obowiązują ustalenia planu przyjętego uchwałą Nr XI/95/2003 Rady Gminy Rzgów z dnia 22 lipca 2003 r.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Łodzi (pismo z dnia 6 czerwca 2019 r. znak: PPIS.ZNS.441.8.2019.348.EA) oraz Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi (pismo z dnia 18 czerwca 2019 r. znak: WOOS.411.171.2019.MGw.2) uzgodnili zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko.

Głównym celem niniejszego opracowania – prognozy – jest wstępne określenie wpływu i zakresu potencjalnych zmian w środowisku i warunkach życia mieszkańców, wywołanych realizacją ustaleń projektowanego dokumentu, dokonanie oceny czy jego zapisy nie naruszają idei zrównoważonego rozwoju zapewniających zachowanie prawidłowej gospodarki zasobami naturalnymi dla obecnych i przyszłych pokoleń oraz wskazanie metod zmniejszenia lub wykluczenia uciążliwości dla środowiska wynikających z realizacji działań zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Do pozostałych celów zalicza się:

- ocenę możliwości oddziaływań transgranicznych,
- identyfikację obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem na środowisko i jego elementy składowe,
- ocenę, na ile zaproponowane rozwiązania pozwolą wzbogacić lub odtworzyć obniżone i zdegradowane wartości środowiska,
- ocenę możliwości pojawienia się nowych szans dla ukształtowania wyższej jakości środowiska.

Opracowanie obejmuje część tekstową.

b. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy oraz jej powiązaniach z innymi dokumentami

Przy sporządzaniu prognozy szczegółowej analizie poddane zostały następujące rodzaje dokumentów:

- 1) aktualne studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- 2) obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko,
- 3) pozostałe dokumenty, materiały planistyczne, w tym programy zawierające zadania służące do realizacji ponadlokalnych celów publicznych, materiały przyrodnicze, inwentaryzację przyrodniczą.

Zebrane informacje posłużyły do określenia istniejącego stanu środowiska przyrodniczego i jego funkcjonowania przy obecnym zainwestowaniu oraz oceny zakresu i charakteru przewidywanych zmian, które mogą być skutkiem realizacji ustaleń projektowanego dokumentu. Punktem wyjścia do tego była identyfikacja czynników mających potencjalny wpływ na środowisko.

c. Udział społeczeństwa w opracowaniu prognozy oddziaływania na środowisko

Zgodnie z art. 46 pkt 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, 784) projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest jednym z rodzajów dokumentów wymagających przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Częścią składową tej oceny jest prognoza oddziaływania na środowisko, która zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy o uioś, wymaga udziału społeczeństwa w jej sporządzaniu, przez co osoby nie posiadające profesjonalnej wiedzy mogą aktywnie włączyć się do konsultacji projektu, którego skutkiem realizacji mogą być potencjalne zmiany w środowisku.

Artykuł 29 w/w ustawy podtrzymuje dotychczasową regulację prawa ochrony środowiska, przyznając prawo składania uwag i wniosków w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa „każdemu”. Środowisko przyrodnicze jest bowiem dobrem, które służy wszystkim, nie tylko społeczności lokalnej. Możliwość zapoznania się z prognozą i projektem planu może korzystnie wpłynąć na umiejętności oceny prawdopodobieństwa wystąpienia zagrożeń oraz ich potencjalnej wagi.

d. Informacje o głównych celach, zawartości oraz powiązaniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami

Celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie nowego przeznaczenia na terenach niezainwestowanych oraz korekta ustaleń na terenach już zabudowanych, zgodnie z kierunkiem zagospodarowania przestrzennego określonym w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania

przestrzennego gminy Rzgów. Projekt planu składa się z części tekstowej oraz rysunku.

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są powiązane z:

- Planem zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi, zatwierdzonym uchwałą Sejmiku Województwa Łódzkiego Nr LV/679/18 z dnia 28 sierpnia 2018 r.,
- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Rzgów - projekt planu nie narusza ustaleń studium realizując jego założenia, między innymi poprzez uwzględnienie rozwoju przestrzennego i funkcjonalnego zgodnie z kierunkiem zagospodarowania terenów określonym w studium;

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rzgów zapisano: „Ustalenia przyjęte w tym dokumencie są wiążące dla organów przy sporządzaniu planów miejscowych. Zapisy przyjęte w kierunkach rozwoju są jednak wyrazem polityki przestrzennej samorządu i poprzedzają właściwe prace planistyczne o większym stopniu szczegółowości i wyższej randze prawnej, jakimi są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Dla czytelności procedury analizowania braku sprzeczności planów z ustaleniami studium, przyjęto za wiążące zapisy umieszczone w opisach poszczególnych obszarów w tym rozdziale. Granice obszarów mogą zostać skorygowane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego przy nawiązywaniu do granic własności lub przy szczegółowym projektowaniu elementów układu komunikacyjnego. Uznaje się, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie naruszy ustaleń Studium wtedy, gdy wypełnia określone nakazy i zakazy lub je uszczegóławia. (...) W przypadku wystąpienia innego profilu funkcjonalnego lub innych form zagospodarowania terenu – wskaźniki należy ustalać analogicznie do wyżej wymienionych szczegółowych ustaleń w mpzp. (...) „Studium...” dopuszcza odstępstwa od wskaźników i parametrów kształtowania zabudowy, jeżeli szczegółowa analiza urbanistyczna, przeprowadzona na potrzeby mpzp wykaże konieczność zastosowania innych wskaźników dla właściwego zagospodarowania terenu. Odstępstwa nie powinny przekraczać 20% wartości założonych w Studium...”.

W związku z powyższym uznaje się, że rozwiązania przedmiotowego projektu planu miejscowego (m.in. ustalenie w miejscowym planie jednostki planistycznej ZP/Ut na terenie, dla którego w studium ustalono kierunek zagospodarowania jako W-wody powierzchniowe oraz ustalenie w projekcie miejscowego planu dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonych symbolami 1MN, 2MN i 3MN minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej do powierzchni działki budowlanej w wysokości 60%) nie naruszają ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rzgów.

- Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy Rzgów zatwierdzonym uchwałą Nr XI/95/2003 Rady Gminy Rzgów z dnia 22 lipca 2003 r.

Przeznaczenie pod zabudowę w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Rzgów części terenów objętych projektem planu, umożliwiło zwiększenie zasięgu terenów przeznaczonych pod zabudowę w projekcie planu w stosunku do zasięgu terenów przeznaczonych pod zabudowę w obowiązującym planie miejscowym. Do nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę w projekcie planu (w porównaniu do ustaleń obecnie obowiązującego planu) należy zaliczyć tereny: 1ZP/Uł, 2ZP/Uł, 4ZP/Uł, 2MN, 3MN, 1MNU, 2MNU, 1U, 2U, 4U, 2UP oraz częściowo tereny: 3ZP/Uł, 1MN. W obecnie obowiązującym planie tereny te są przeznaczone na: tereny chronionego krajobrazu z zachowaniem funkcji rolniczej oraz tereny o funkcji zieleni nadwodnej. W ramach terenów obecnie przeznaczonych w planie miejscowym pod zabudowę (3U i 1UP) projekt planu koryguje maksymalne wskaźniki intensywności zabudowy (dla zabudowy usługowej w projekcie planu zmniejszono maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy do wartości 0,7 - w obowiązującym planie maksymalny wskaźnik intensywności wynosi 1,5; dla zabudowy produkcyjno-usługowej w projekcie planu zwiększono maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy do wartości 2,0 - w obowiązującym planie analogiczny wskaźnik wynosi 1,5).

Przedmiotowy plan miejscowy uchwała Rada Gminy Rzgów, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rzgów”.

2. ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA, W TYM NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

a. Stan istniejący

Teren objęty ustaleniami planu jest położony we wschodniej części miejscowości Gospodarz oraz w zachodniej części miasta Rzgów i przylega do drogi powiatowej oraz do dróg krajowych. W ramach terenów zainwestowanych znajduje się zabudowa usługowa, mieszkaniowa oraz tereny infrastruktury technicznej (oczyszczalnia ścieków). Elementami zagospodarowania terenu objętego ustaleniami planu są także wody powierzchniowe, zadrzewienia oraz nieużytki.

W sąsiedztwie obszaru opracowania znajdują się: tereny zabudowy mieszkaniowej, usługowej i produkcyjno-usługowej, nieużytki i tereny leśne.

Rys. 1 Obszar objęty planem na tle ortofotomapy

Źródło: Opracowanie własne, <https://www.geoportal.gov.pl>

Rys. 2 Widok na wschodnią część omawianego obszaru od strony drogi krajowej Nr 91 (ul. Katowickiej)

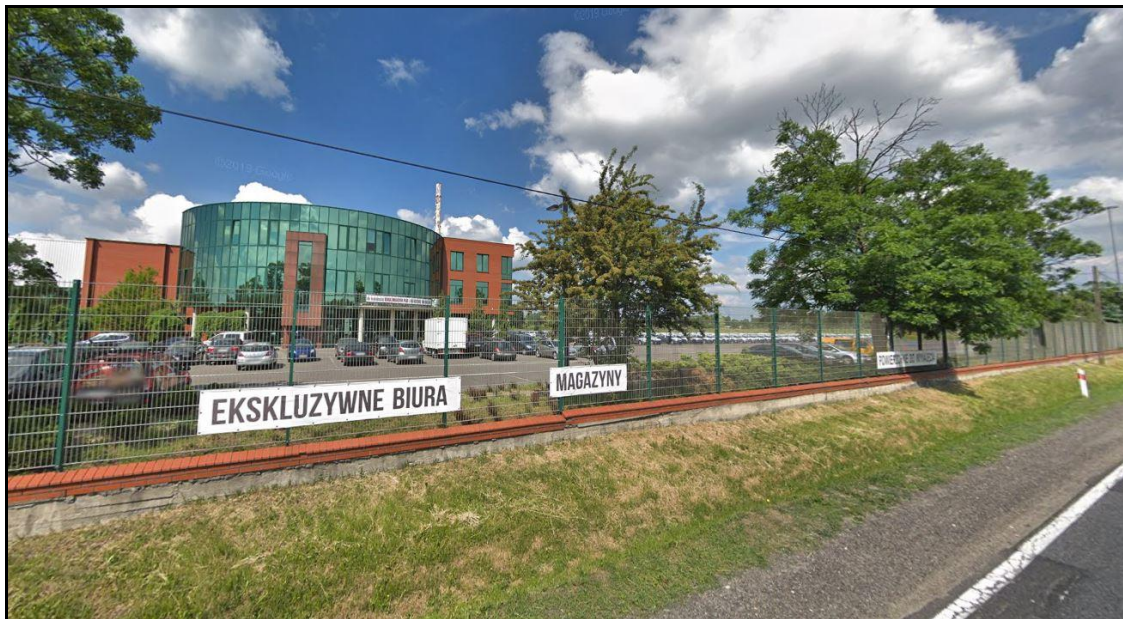
Źródło: <https://www.google.pl/maps>

Rys. 3 Widok na południową część omawianego obszaru od strony drogi krajowej Nr 71 (ul. Pabianickiej)

Źródło: <https://www.google.pl/maps>

Rys. 4 Widok na południową część omawianego obszaru od strony drogi krajowej Nr 71 (ul. Pabianickiej)

Źródło: <https://www.google.pl/maps>

Rys. 5 Widok na południową część omawianego obszaru od strony drogi krajowej Nr 71 (ul. Pabianickiej)

Źródło: <https://www.google.pl/maps>

b. Położenie fizycznogeograficzne i rzeźba terenu

Zgodnie z aktualną mapą podziału fizycznogeograficznego Polski obszar objęty opracowaniem położony jest mezoregionie Wzniesienia Łódzkie (318.82), w południowej części Niziny Mazowieckiej, na obszarze Wzniesień Południowomazowieckich. Region graniczy: od północy z Równiną Łowicko-Błońską, od wschodu z Wysoczyzną Rawską, od południa z Wysoczyzną Bełchatowską i Równiną Piotrkowską, od zachodu natomiast z Wysoczyzną Łaską. Na krajobraz regionu składa się falista wysoczyzna o wysokości dochodzącej do 284 m n.p.m., zbudowana z glin morenowych i piasków fluwioglacjalnych, opadająca wyraźnymi, silnie rozczłonkowanymi stopniami ku północy i południu.

Powierzchnia obszaru gminy została ukształtowana w młodszym czwartorzędzie. Zgodnie z podziałem obszaru Polski na typy krajobrazu naturalnego (wg J. Kondrackiego) – na całym obszarze dominuje krajobraz staroglacjalny z licznie występującymi cechami rzeźby związanej z akumulacją lodowcową (procesy glacialne) przemodelowanej w warunkach interglacjalnych, peryglacjalnych i holoceńskich.

Gmina całkowicie położona jest w zasięgu zlodowacenia Warty (zlodowacenie środkowopolskie). Rzeźba obszarów w znacznym stopniu została ukształtowana pod wpływem warunków peryglacjalnych w okresie ostatniego zlodowacenia (zlodowacenie północnopolskie – bałtyckie), które spowodowały przeobrażenie powierzchni i złagodzenie form morfologicznych.

Decydującą rolę odegrały czynniki denudacyjne. Dolina rzeki Ner nie tworzy urozmaicenia konfiguracyjno – wysokościowego rzeźby gminy, bowiem nie zaznacza

się ona wyraźnie w ukształtowaniu powierzchni. Ma postać rozległej doliny o łagodnych, długich stokach.

W zakresie opracowania rzeźba terenu jest mocno zróżnicowana. Obszar wysoczyzny jest wyraźnie przecięty obniżeniem dolinym rzeki Ner i jej dopływów.

Najwyższe wysokości względne występują w zachodniej i południowej części i sięgają 190 m n.p.m., by w obniżeniu rzeki sięgnąć 182,5 m n.p.m. Brak jest wyraźnych wniesień, zaś obniżenia poza korytem rzeki mają pochodzenie antropogeniczne i są związane z utworzonymi stawami o głębokości do ok 1-1.5m.

c. Budowa geologiczna

Charakterystykę geologiczną gminy opracowano na podstawie Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski, w skali 1:50 000, Arkuszy: Pabianice, Łódź Zachodnia wraz z opisami.

Gmina Rzgów położona jest w zasięgu synklinorium szczecińsko – łódzko - miechowskiego, a dokładniej stanowi ona wschodnie skrzydło kredowej niecki łódzkiej (jednostki podrzędnej w stosunku do synklinorium), wypełnionej osadami wapienno-marglistymi oraz piaskowcami wieku górnej kredy, której osiowa część w kierunku południowy-wschód – północny-zachód przebiega za południowo – zachodnią granicą gminy.

Podłoże osadów mezozoicznych na analizowanym terenie stanowią osady kredy górnej w postaci opok z wkładkami margli.

Na całym analizowanym obszarze na utworach kredy zalegają osady czwartorzędowe:

- gliny zwałowe zlodowacenia Warty,
- piaski, piaski i żwiry, miejscami mułki peryglacjalne zlodowacenia bałtyckiego,
- holocenijskie piaski i piaski ze żwirami rzeczne (w ramach doliny Neru).

d. Udokumentowane złoża, tereny i obszary górnicze

Na obszarze objętym planem nie występują udokumentowane złoża kopalin oraz tereny i obszary górnicze.

e. Warunki hydrogeologiczne

Teren objęty ustaleniami projektu planu, znajduje się w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych GW600072, która zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. 2016 poz. 1967), która charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i chemicznym.

Według regionalizacji hydrogeologicznej B. Paczyńskiego (1995) gmina leży w VII regionie hydrogeologicznym zwanym „Łódzkim”, w którego granicach wody podziemne poziomów użytkowych (pierwszy poziom wodonośny) występują w utworach czwartorzędowych i kredowych, lokalnie w paleogeńsko-neogeńskich (trzeciorzędowych).

Cały obszar gminy i miasta Rzgów położone są w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 401 Niecka Łódzka, którego poziom zbiornikowy tworzą piaski,

żwiru i słabo związane piaskowce kredy dolnej. Gmina i miasto Rzgów położone są w jego centralno-wschodniej części, gdzie utwory kredy dolnej są izolowane kilkusetmetrowym kompleksem osadów kredy górnej. Poziom kredy dolnej wykształcony jest w facji wapiennej i marglistej. GZWP nr 401 ma bardzo duże znaczenie jako dodatkowe źródło dla zaopatrzenia ludności w wodę. Obszary ochronne GZWP nr 401 wyznaczono jedynie na ok. 15% powierzchni całego zbiornika. Na pozostałym obszarze zbiornika występują bardzo dobre warunki naturalnej ochrony i nie ma konieczności ustanawiania obszaru ochronnego – stopień podatności poziomu zbiornika na zanieczyszczenia jest mały i bardzo mały (czas dopływu pionowego wody do granic zbiornika wynosi powyżej 50 lat). Na obszarze gminy i miasta Rzgów nie zostały wyznaczone obszary ochronne zbiornika.

f. Warunki hydrograficzne

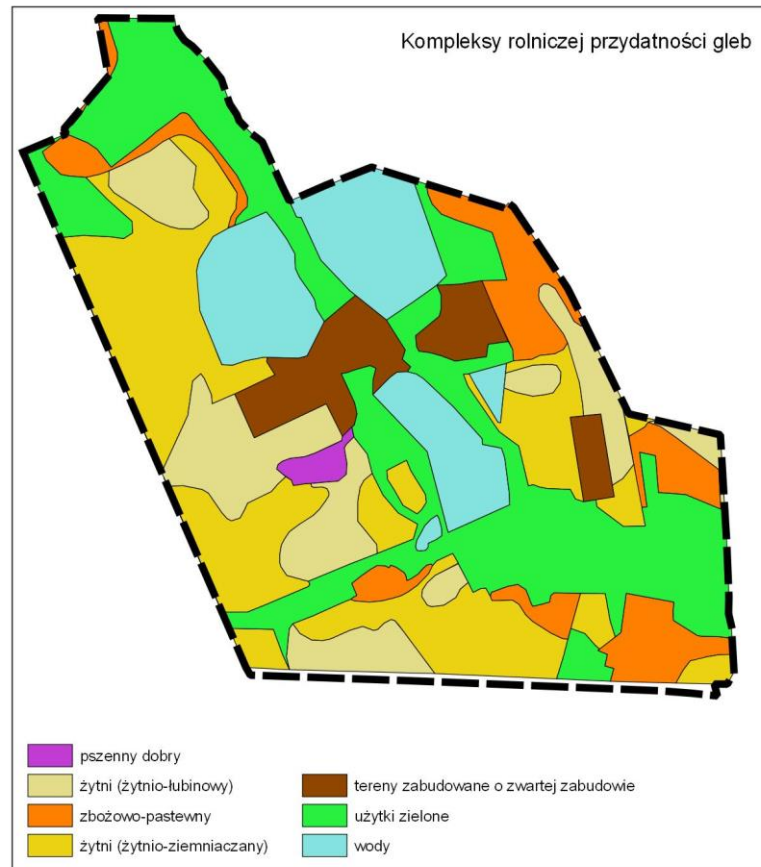
Powierzchniową sieć hydrologiczną terenu objętego ustaleniami projektu planu buduje rzeka Ner wraz z dopływami, głównie w postaci rowów melioracyjnych. Ner to prawobrzeżny dopływ Warty o całkowitej długości 122,2 km (przez gminę Rzgów przepływa na długości 11,7 km) oraz o średnim spadku 1,03‰. Jest to górny odcinek rzeki, bowiem jej źródła znajdują się poza północno - wschodnią granicą gminy na obszarze miasta Łodzi. Dolina Neru na terenie gminy Rzgów dopasowuje się do ogólnego ukształtowania terenu i przebiegu głównych form morfologicznych. Nie tworzy urozmaicenia konfiguracyjno – wysokościowego rzeźby gminy. Dolina Neru jest płaska i rozległa o długich i łagodnych stokach. Cechuje ją zmienna szerokość – od 150 m w mieście Rzgów do 550 m w Gospodarzu. Wody powierzchniowe stojące reprezentują przede wszystkim zbiorniki wodne występujące w dolinie rzeki Ner, zlokalizowane w środkowej części analizowanego terenu.

Teren objęty projektem planu znajduje się w zasięgu Jednolitej Części Wód Powierzchniowych Ner do Dobrzynki (RW600017183229). Jest to potok nizinny piaszczysty na utworach staroglacjalnych, której status zaliczono do silnie zmienionej części wód.

g. Gleby

Zróżnicowanie typologiczne i gatunkowe gleb jest uwarunkowane wieloma czynnikami, do których zaliczyć należy: rodzaj skały macierzystej, klimat (mikroklimat), rzeźbę terenu (mikrorzeźbę), hydrosferę, organizmy roślinne i zwierzęce, działalność człowieka oraz długość okresu, w którym ten proces przebiegał (wiek gleby).

Rys. 6 Kompleksy rolniczej przydatności gleb na obszarze objętym planem

Źródło: Opracowanie własne, <https://geoportal.lodzkie.pl>

Na omawianym obszarze dominują gleby słabe, w przeważającej większości kompleksu żytniego słabego i najslabszego, wytworzone na piaskach luźnych i słabo gliniastych. Jedynie w centralnej części obszaru występują na niedużej powierzchni gleby kompleksu pszennego dobrego, wytworzone na glinie lekkiej. Na analizowanym terenie znajdują się także gleby: czarne ziemie zdegradowane, gleby szare, gleby brunatne wylugowane, brunatne kwaśne i gleby torfowo-mułowe. Miejscowo występują gleby biellicowe i pseudobiellicowe, wytworzone na piaskach gliniastych mocnych. Bonitacja gleb na omawianym obszarze waha się od IIIb do VI.

h. Warunki klimatu lokalnego

Obszar gminy i miasta Rzgów znajduje się w Dzielnicy Łódzkiej w świetle regionalizacji rolniczo-klimatycznej Polski (według R. Gumińskiego), o czym zdecydowało położenie na słabo urozmaiconym wysokościowo obszarze (podstawowe elementy klimatu posiadają wielkości zbliżone do rejestrowanych w sąsiedniej Łodzi).

Zgodnie z podziałem Polski na regiony klimatyczne w świetle frekwencji dni z różnymi typami pogody (według A. Wosia) gmina i miasto Rzgów leżą w granicach regionu XVII, tj. regionu środkowopolskiego. Na tle innych regionów wyróżnia się on większą liczbą dni z pogodą bardzo ciepłą oraz dni mroźnych z dużym

zachmurzeniem i opadem. Jest to strefa tzw. cyrkulacji zachodniej i południowo-zachodniej.

Ukształtowanie terenu nie stanowi przeszkody dla przepływu mas powietrza różnego pochodzenia. Powoduje to znaczną zmienność warunków pogodowych. W ciągu całego roku przeważa równoleżnikowa cyrkulacja mas powietrznych ze szczególną preferencją wilgotnych mas polarno-morskich, napływających w przewadze z sektora zachodniego.

Niewielkie różnice w wysokościach względnych terenu decydują o braku zróżnicowania rozkładu temperatury na terenie gminy. Średnia roczna temperatura powietrza na pobliskiej stacji Łódź Lublinek wynosi 7,6°C. Średnia temperatura miesiąca najchłodniejszego (luty) wynosi -3°C, a najcieplejszego (lipiec) +17,5°C. Średnia roczna amplituda temperatury powietrza dla opisywanego obszaru wynosi 21,8°C, zaś średni czas trwania termicznej zimy to 82-84 dni, a lata - 90 dni. Rozkład temperatury powietrza warunkuje długość okresu wegetacyjnego, który na obszarze przy proggu +5°C wynosi 213 dni, a przy proggu +3°C – 235 dni.

Największe zachmurzenie nieba w Polsce Środkowej notuje się w okresie chłodnym, od listopada do lutego. Najniższe zachmurzenie występuje w sierpniu i we wrześniu.

Przeciętne wielkości opadów atmosferycznych na terenie gminy i miasta Rzgów wynoszą niewiele ponad 600 mm. Najwyższe, miesięczne sumy opadów przypadają na miesiące ciepłej pory roku (lipiec), a najniższe na miesiące zimowe. Burze i opady burzowe występują zazwyczaj w ciepłej porze roku (czerwiec-sierpień). Najczęściej występują opady jednodniowe.

Pokrywa śnieżna zalega około 70 dni i występuje przeciętnie od przełomu listopada i grudnia do drugiej połowy marca.

Średnie wieloletnie parowanie osiąga wartość 500 - 520 mm.

Najwyższą wilgotnością cechują się tereny położone w obrębie dolin rzecznych (nawet do 90–100%). Znaczne powierzchnie leśne (południowa część gminy) również wpływają na zwiększenie wilgotności powietrza. Najkorzystniejsze tereny wilgotnościowe posiadają tereny wyniesione o głęboko zalegającej wodzie gruntowej.

Na terenach o dużym uwilgotnieniu najczęściej notuje się mgły (najwięcej w październiku). Powstawaniu mgieł sprzyjają również jądra kondensacyjne występujące w dużej liczbie nad obszarami zwartej zabudowy miasta (na skutek emisji zanieczyszczeń).

Analizowany obszar znajduje się w strefie wpływu klimatów suboceanicznego i kontynentalnego. W ciągu całego roku, podobnie jak w całej Polsce Środkowej, przeważa równoleżnikowa cyrkulacja mas powietrza, ze szczególną preferencją wilgotnych mas powietrza polarnomorskiego (45% dni w ciągu roku) oraz polarnokontynentalnego (38% dni w ciągu roku) napływających z zachodu, a w mniejszym zakresie ze wschodu.

Również roczny rozkład prędkości wiatru jest analogiczny jak na obszarze całej Polski. Maksymalne prędkości występują zimą i wiosną. W skali roku przeważają wiatry z sektora zachodniego – 41% wiatrów rocznie, ale również mają duży udział wiatry z kierunków EES i ESS - 34%. Istotną cechą warunków anemometrycznych jest niezbyt częste występowanie bardzo silnych wiatrów, głównie zimą. W ciągu roku przeważają wiatry słabe (2 – 5 m/s). Latem występują cisz.

Wiatry mają duże znaczenie dla formowania się topoklimatów i kierunków rozprzestrzeniania zanieczyszczeń. Najlepiej przewietrzanymi terenami na obszarze gminy są tereny wyniesione (wschodnia i południowa część gminy).

Ogólne cechy przedstawionego wyżej klimatu gminy Rzgów ulegają zróżnicowaniu na tzw. topoklimaty w zależności od lokalnych warunków, tj. rzeźba terenu, rodzaj i pokrycie podłoża, głębokość zalegania wód gruntowych, zabudowa, rodzaj zagospodarowania przestrzeni. Największy wpływ ww. czynników jest zauważalny w dniach o pogodzie wyżowej – zwłaszcza bezchmurnej i bezwietrznej (w czasie dni pochmurnych oddziaływanie to prawie nie występuje):

- tereny o dobrych i bardzo dobrych warunkach topoklimatycznych występują w obrębie zboczy o dyspozycjach S, SW, W, SE o nachyleniu większym niż 5%; występują one fragmentarycznie na terenie gminy Rzgów; charakteryzują się bardzo dobrymi warunkami solarnymi i termicznymi, dobrymi warunkami wietrznymi i wilgotnościowymi, małą częstotliwością występowania mgieł, a także najkrótszym okresem zalegania pokrywy śnieżnej i długim okresem bezprzymrozkowym; wskazane są do lokalizacji różnych form zabudowy rekreacji indywidualnej oraz do upraw rolnych, warzywniczych, sadowniczych w tym również roślin ciepłolubnych;
- tereny o przeciętnych warunkach topoklimatycznych, które obejmują obszary płaskie i lokalne fragmenty zboczy o różnej ekspozycji i nachyleniu – tereny dominujące dla gminy; charakteryzują się dobrymi i przeciętnymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi oraz bardzo dobrymi warunkami przewietrzania terenu; są to obszary predestynowane do upraw rolniczych, sadowniczych i warzywnych oraz dla zabudowy mieszkaniowej;
- tereny o okresowo gorszych warunkach topoklimatycznych, które są charakterystyczne dla obszarów płaskich o okresowo płytko zalegającej wodzie gruntowej (na głębokości do 2,0 m p.p.t.), które występują w bezpośrednim sąsiedztwie większych dolin rzecznych i obniżeń terenów oraz w południowo – zachodniej i południowej (rejon Kalinka i Rzgowa I);
- tereny o gorszych warunkach klimatycznych właściwych dla zboczy o ekspozycji N, NE, NW i o znacznym nachyleniu (ponad 10%); występują one fragmentarycznie na terenie gminy; charakteryzują się one niekorzystnymi warunkami solarnymi a także dłuższym okresem zalegania pokrywy śnieżnej; obszary te nie powinny być wykorzystywane na cele lokalizacyjne zabudowy mieszkaniowej oraz upraw wymagających dużej ilości słońca; wykazują jednak walory do wykorzystywania ich na cele rekreacyjne związane z popularyzacją sportów zimowych;
- tereny o niekorzystnych warunkach topoklimatycznych, które obejmują doliny rzeki Neru i Dobrzyńki oraz ich dopływów, doliny mniejszych cieków oraz obniżeń; charakteryzują się one niekorzystnymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi ze względu na zjawisko inwersji termicznej oraz stagnację chłodnego, wilgotnego powietrza; cechują się także gorszymi (wręcz złymi) właściwościami solarnymi ze względu na

zwiększoną częstotliwość występowania mgieł; są to tereny niewskazane dla lokalizacji zabudowy oraz realizacji miejsc wypoczynku; nie powinny też podlegać przeobrażeniom skierowanym na realizację barier, zabudowy, nasypów, zwartych nasadzeń zieleni itp.), które utrudniałyby swobodny przepływ powietrza; w istniejących zaporach należy tworzyć prześwity, które poprawią cyrkulację powietrza i zapewnią napowietrzanie obszarów; wskazane jest wprowadzanie (lub utrzymywanie) upraw łąkowych i innych wykazujących wysokie wymagania wilgotnościowe;

- tereny o warunkach topoklimatycznych właściwych obszarom leśnym; na terenie gminy znajduje się niewiele lasów, a większe kompleksy zlokalizowane są w części południowej; zwarta powierzchnia leśna powoduje spadek prędkości wiatru, usłonecznienia, wzrost ilości opadów (wzmoczona konwekcja) i wilgotności powietrza oraz zmniejszenie dobowych amplitud temperatury i wilgotności powietrza w stosunku do terenów otaczających; wśród lasów można wyróżnić lasy o korzystnych warunkach klimatycznych – lasy na siedliskach suchych, które wykazują predyspozycje do rozwoju turystyki i rekreacji oraz lasy podmokłe i wilgotne, niewskazane do użytkowania antropogenicznego.

i. Flora, fauna, różnorodność biologiczna

Na obszarze objętym projektem planu szczególnymi walorami przyrodniczymi odznacza się obszar dawnego parku wiejskiego w Gospodarzu. Poniższą charakterystykę fauny i flory na terenie parku opracowano na podstawie „Inwentaryzacji przyrodniczej założenia parkowego w Gospodarzu – gmina Rzgów”, sporządzonej w 2015 r.

Zgodnie z powyższą inwentaryzacją „Obecny wygląd parku jest bardzo zmieniony, trudno odtworzyć jego dawny układ. Jego dawne granice w części wschodniej zasadniczo nie uległy większej zmianie, lecz są obecnie zatarte (...) przez podrosty drzew, które opanowały park i jego bezpośrednie otoczenie oraz fakt, że dawne budynki gospodarcze i szklarnie to obecnie rozpadające się ruiny. (...) Z dawnego założenia parkowego pozostały jedynie najstarsze drzewa i to po ich rozmieszczeniu można odtworzyć historyczny układ parku. Zasadnicza część parku to teren ograniczony od zachodu dawnym budynkiem pałacowym, od północy drogą z mostem na rzece Ner, od wschodu zabudową jednorodziną i groblą pomiędzy stawami, od południowego-zachodu groblą dawnego stawu „Półwyspowego”. (...) W drzewostanie parku i całego majątku Gospodarz możemy zauważyć wyraźne grupy wiekowe drzew. (...) Drzewa tworzące aleję przy dawnej drodze dojazdowej, stanowią grupę najstarszą. Są to dęby szypułkowe, których rozmiary (największy o obwodzie 585 cm) wskazują na ich wiek powyżej 250 lat. Są to jednocześnie najcenniejsze drzewa w całym założeniu parkowym chronione jako pomniki przyrody. Drugą wyraźną grupę wiekową stanowią drzewa pochodzące z nasadzeń wykonywanych przy tworzeniu parku w latach 1920-1937. Do tej grupy należą okazałe wiązy szypułkowe, dęby szypułkowe, klony zwyczajne i srebrzyste, buki, lipy drobnolistne oraz dęby czerwone tworzące zrąb struktury parku, imponujące swoimi wymiarami. Aż 63 egzemplarze drzew posiada obwód pnia przekraczający 250 cm,

co dla niektórych gatunków jak np. olsza czarna jest wynikiem imponującym. W tej grupie na uwagę zasługują także okazałe topole euroamerykańskie o obwodach pni przekraczających 300 cm (nawet jeden egzemplarz o obwodzie 480 cm). Nie są to jednak drzewa długowieczne i nie będą one w przyszłości decydować o wartościach estetycznych parku, zwłaszcza że część z nich została poważnie uszkodzona przez bobry. Trzecią grupę wiekową stanowią drzewa, które wyrosły tu spontanicznie od czasu gdy drzewostan parku przestał być pielęgnowany czyli od lat 50-tych XX wieku. Najsilniejsze egzemplarze tych drzew, które zwyciężyły w konkurencji o zasoby i światło przetrwały do dzisiaj i są ważnym elementem w strukturze drzewostanu parkowego. Są to olsze czarne, dęby szypułkowe, lipy drobnolistne, klony zwyczajne, klony jesionolistne rosnące na całej powierzchni parku, zwłaszcza w jego części wschodniej, po w zachodniej stronie dawnego stawu „Parkowego”. Część z tych osiągnęła już wiek i strukturę w pełni zasługujące na potraktowanie ich jako integralnej części parku. Czwartą grupę wiekową stanowią młode drzewa, które wyrosły w parku, a zwłaszcza w jego bezpośrednim otoczeniu w ciągu ostatnich 20 lat, od kiedy obiekt przestał być użytkowany i pozostał bez jakiegokolwiek opieki. Podrosty młodych drzew opanowały otoczenie dawnego pałacu i zabudowań tworząc gęstwinę trudną do przebycia. Obiekt zarósł podrostami młodych drzew bardzo gwałtownie, gdyż mamy tu do czynienia z siedliskami żyznymi i korzystnymi dla rozwoju drzew. Szczególnie gęste są podrosty olszy czarnej, czeremchy zwyczajnej, czeremchy amerykańskiej i klonów jesionolistnych po północnej i zachodniej stronie pałacu oraz na obrzeżach dawnego parku, gdzie były korzystne warunki świetlne. Stan zdrowotny większości drzew w parku jest zadowalający choć odnotowano również drzewa martwe i zamierające. (...) Zamieranie starych drzew jest z punktu widzenia zachowania walorów estetycznych parku niekorzystne, lecz ma bardzo duże znaczenie ekologiczne. W parku istnieje wiele zamierających drzew, jak również drzew martwych, których pnie pozostawiono. Dla zachowania różnorodności biologicznej parku jest to zjawisko korzystne. Stare wypróchniałe drzewa i duża ilość martwego drewna gwarantują idealne warunki do życia wielu organizmom w tym licznym gatunkom grzybów, zwierzętom bezkręgowym oraz kręgowcom, w tym szczególnie ptakom, zwłaszcza gnieźdzącym się w dziuplach. (...) W zasadniczej części parku odnotować można jeszcze pozostałości dawnej alei parkowej przebiegającej wzdłuż wschodniej grobli stawu „Półwyspowego”. Dawne osie krajobrazowe parku, a także jego układ zatarty się. Park na skutek braku zabiegów pielęgnacyjnych zatracił swój dawny charakter i walory estetyczne. Z punktu widzenia zachowania walorów krajobrazowych i historycznych zmiany te należy ocenić jednoznacznie negatywnie, natomiast z punktu widzenia ochrony wartości przyrodniczych parku ocena nie jest tak jednoznaczna. Obiekt stanowi obecnie ważną ostoję przede wszystkim dla wielu gatunków zwierząt bezkręgowych i kręgowców, a zwłaszcza ptaków. Jest to dla zwierząt specyficzna enklawa i oaza spokoju położona prawie w granicach miasta. Obiekt położony w dolinie Neru jest ważnym centrum różnorodności biologicznej i jednocześnie ogniwem istotnego dla tej części Wzniesień Łódzkich korytarza ekologicznego przebiegającego przy południowych granicach miasta. (...) Zgodnie z wynikami inwentaryzacji drzew w granicach dawnego majątku Gospodarz na powierzchni dawnego majątku Gospodarz tj. w parku i jego najbliższym otoczeniu odnotowano ok. 2750 drzew. W granicach samego parku liczbę drzew można szacować na ok. 2000. Drzewostan

parku budują głównie drzewa rodzime. Odnotowano tu m.in. takie gatunki drzew jak: brzoza brodawkowata *Betula pendula*, buk pospolity *Fagus sylvatica*, czeremcha zwyczajna *Padus avium*, czeremcha amerykańska *Padus serotina*, dąb czerwony *Quercus rubra*, dąb szypułkowy *Quercus robur*, głóg jednoszyjkowy *Crataegus monogyna*, grab pospolity *Carpinus bet ulus*, grusza pospolita *Pyrus communis*, jabłoń *Malus* sp., jarzab pospolity *Sorbus aucuparia*, jesion wyniosły *Fraxinus Excelsior*, kasztanowiec zwyczajny *Aesculus hippocastanum*, klon jawor *Acer pseudoplatanus*, klon jesionolistny *Acer negundo*, klon polny *Acer campestre*, klon srebrzysty *Acer saccharinum*, klon zwyczajny *Acer platanoides*, lipa drobnolistna *Tilia mordata*, olsza czarna *Alnus glutinosa*, orzech czarny *Juglans nigra*, robinia akacjowa *Robinia pseudoacacia*, sosna czarna *Pinus nigra*, sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*, śliwa *Prunus* sp., świerk kłujący *Picea pungens*, świerk pospolity *Picea bies*, topola biała *Populus alba*, topola czarna *Populus nigra*, topola balsamiczna *Populus x berolinensis*, topola kanadyjska *Populus x canadensis*, topola osika *Populus trem ula*, topola czarna odm. włoska *Populus nigra „italica”*, wiąz polny *Ulmus minor*, wiąz szypułkowy *Ulmus laevis*, wierzba biała *Salix alba*, wierzba iwa *Salix caprea* wierzba krucha *Salix fragilis*. Ponadto występują tu także krzewy: ałycza *Prunus cerasifera*, bez czarny *Sambucus nigra*, dereń biały *Cornus alba*, forsycja pośrednia *Forsythia x intermedia*, jaśminowiec wonny *Philadelphus coronarius*, karagana syberyjska *Caragana arborescens*, leszczyna pospolita *Corylus avellana*, lilak pospolity *Syringa vulgaris*, pęcherznica kalinolistna *Physocarpus opulifolius*, porzeczka czerwona *Ribes spicatum*, porzeczka złota *Ribes aureum*, róża *Rosa* sp., śnieguliczka biała *Symphoricarpus albus*, świdośliwa *Amelanchier* sp., trzmielina europejska *Euonymus europaea*, żywotnik zachodni *Thuja occidentalis*. (...) Teren dawnego majątku Gospodarz, a zwłaszcza dolina Neru ulegała w przeszłości idącym zmianom. Park i stawy hodowlane powstały tu dopiero w okresie międzywojennym, stąd dawna naturalna roślinność porastająca tę dolinę została wyeliminowana. Większość terenu porastają zbiorowiska antropogeniczne, których obecność jest efektem zmian wprowadzonych przez człowieka. Odnotować tu można zbiorowiska związane z doliną rzeki i stawami hodowlanymi. Są to przede wszystkim zbiorowiska szuwarowe (klasa *Phragmitetea*), rozwijające się w miejscach najsilniej uwilgotnionych. Największe powierzchnie zajmuje szuwar trzcinowy *Phragmitetum australis* rozwijający się wokół brzegów wszystkich stawów. Płaty trzcinowisk porastają obecnie większość obszarów, gdzie jeszcze kilkanaście lat temu znajdowało się otwarte lustro wody. Płaty szuwaru trzcinowego mają typową facjalną strukturę z absolutną dominacją trzciny pospolitej *Phragmites australis*. Sporadycznie spotyka się tu także inne gatunki związane z siedliskami wilgotnymi jak np. krwawnica pospolita *Lythrum salicaria*, tojeść pospolita *Lysimachia vulgaris*, czy w późniejszym okresie vegetacji uczepek trójlistkowy *Bidens tripartita*. Miejscami w północnej części obiektu na jednym ze stawów rozwijają się także płaty szuwaru pałki szerokolistnej *Typhaetum latifoliae*. enu. Doliny rzeczne stanowią siedliska w naturalnych warunkach zajmowane przez lasy łęgowe. W przypadku omawianego terenu siedliska te zostały przekształcone i zamienione na park i stawy hodowlane. Najprawdopodobniej w oparciu o pozostałości dawnego lasu łęgowego zaprojektowano dawne założenie parkowe. Obecnie na potencjalnych siedliskach łęgów brak jest elementów naturalnych. Pozostały jedynie fragmentaryczne zadrzewienia olszy czarnej, które funkcjonalnie nawiązują do lasów łęgowych. Ich

drzewostan buduje, podobnie jakich runo i podszyt, zdominowane przez gatunki nitrofilne - bez czarny *Sambucus nigra* i pokrzywę zwyczajną *Urtica dioica*. Na opisywanym terenie praktycznie brak jest powierzchni, która w przeszłości nie zostałaby przekształcona ludzką ręką. Zdecydowaną większość powierzchni poza parkiem i stawami zajmuje roślinność typowo antropogeniczna, będąca efektem zarastania pozostawionych dawnych szkótek drzew i krzewów. Pozostałości po dawnych gruntach rolnych opanowała zwarta, murawa trzcinnika piaskowego *Calamagrostis epigeios*, z udziałem wysokich bylin. Pośród runi traw można odnotować gatunki bylin typowe dla siedlisk ruderalnych jak np. bylica pospolita *Artemisia vulgaris*, bylica piołun *Artemisia absinthium*, wrotycz pospolity *Tanacetum vulgare*, nawłóć późna *Solidago gigantea*, wiesiołek *Oenothera* sp. przymiotno białe *Erigeron annuus*, przymiotno kanadyjskie *Conyza canadensis* cykoria podróżnik *Cychorium intybus* oraz gatunki łąkowo-murawowe jak np. komonica *Lotus corniculatus*, lucerna siewna *Medicago sativa*, koniczyna łąkowa i biała *Trifolium pratense* *T. repens* marchew zwyczajna *Daucus carota*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, szczaw polny *Rumex acetosella*, babka lancetowata *Plantago lanceolata*, ostrożeń polny *Cirsium arvense*, Szczaw zwyczajny *Rumex acetosa*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, pylenieć pospolity *Berteroa incana*, Inica pospolita *Linaria vulgaris* i inne niejako „przypadkowe” jak np. krwawnica pospolita *Lytrum salicaria*, chaber nadreński *Centaurea stoebe*, czy miotła zbożowa *Apera spica venti*. Miejscami rosną tu pojedyncze drzewa i krzewy jak np.: jabłonie *Malus* sp., ałycze *Prunus cerasifera*, a także brzozy brodawkowata *Betula pendula*, klony jawory *Acer pseudoplatanus*, głóg jednoszyjkowy *Crataegus monogyna*, czy sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*. Powierzchnie w zachodniej i północnej części obiektu zajmują dawne nasadzenia drzew i krzewów różnych gatunków stanowiące pozostałości dawnych szkótek.

Analizowany teren stanowi dawne, duże gospodarstwo rolno-ogrodniczo-rybackie, obecnie zaniedbane i podlegające sukcesji wtórnej. Różnorodność miejscowych siedlisk jest tutaj stosunkowo wysoka, zwłaszcza jak na obszar miejski, przez co tutejsze zoocenozy są bogate. Dodatkowo, przez ostatnie lata cały obszar zdążył już w znacznym stopniu „dziczeć”, stając się jeszcze bardziej atrakcyjną ostoją lokalnej fauny. Jednym z najbardziej istotnych elementów kształtujących środowiska analizowanego terenu jest samo położenie — na obrzeżach miasta i w dolinie Neru. Mimo, że dolina ta została dawno temu zniekształcona, a sama rzeka uregulowana, to jednak nadal stanowi ona ważny korytarz ekologiczny, ułatwiający przenikanie zwierząt z zewnątrz. Z drogi takiej skorzystały m. in. bobry *Castor fiber* — gatunek do niedawna bardzo rzadki i będący pewnym symbolem ochrony przyrody. Obecnie bobry stały się na powrót liczne i zasiedlają już niemal cały obszar kraju, jednak występowanie tego największego europejskiego gryzonia w granicach administracyjnych miasta zasługuje na uwagę, zwłaszcza, że jest to gatunek chroniony na mocy prawa krajowego i europejskiego (Załącznik I Dyrektywy Siedliskowej). Na terenie planowanej inwestycji bobry są dobrze zadomowione, a ślady ich obecności widoczne są wzdłuż wszystkich cieków i brzegów zbiorników wodnych. Bobry nie budują tu żeremi, lecz mieszkają w norach budowanych w wysokich brzegach Neru i wewnątrz grobli. Na całym terenie można znaleźć ślady ich żerowania, w tym nawet zgryzione dorodne drzewa liściaste. Większość z przewróconych przez bobry drzew stanowią osiki, lecz podgryzane są też topole czy

wiązy. (...) Zwierzęta te budują tu też swoje tamy, mają one co prawda niewielką wysokość, lecz lokalnie zmieniają charakter cieków i zwiększają poziom lustra wody. Bobry należą do jednej z najważniejszych grup ekologicznych na analizowanym terenie, jaką tworzą gatunki związane ze środowiskiem wodnym. Obecność Neru i dość zróżnicowanych stawów, zajmujących w sumie znaczną powierzchnię sprzyja występowaniu wielu gatunków zwierząt ściśle wodnych, bądź przystępujących w tym środowisku do rozrodu albo tylko żerujących. Znaczną część tych gatunków można zaliczyć do rezydentów analizowanego terenu. Należy tu m.in., spora grupa owadów wodnych, takich jak ważki, chruściki, jętki czy widelnice, które ze względu na porę roku nie mogły być szczegółowo zbadane. Warto jednak zwrócić uwagę, że występowanie obok siebie cieków, zbiorników zachowujących lustro wody przez cały rok i wysychających bądź okresowo spuszczanych sprzyja znacznej bioróżnorodności. Charakter zbiorników wodnych sprzyja też występowaniu płazów. Także ta grupa nie mogła zostać dobrze zbadana, a podczas prac terenowych spotykano jedynie żaby trawne *Rana temporaria*. Na podstawie doświadczenia i charakteru środowiska można jednak założyć, że lista gatunków płazów jest znacznie bogatsza. Niemal na pewno występują tu kumaki nizinne *Bombina bombina*, ropuchy szare *Bufo bufo*, grzebiuszki *Pelobates fuscus*, rzekotki *Hyla arborea* i żaby zielone *Phelophylax* sp. (...) Tak bogatą batrachofaunę można traktować jako pewien ewenement w Łodzi, a bogactwo to wynika ze zróżnicowania zarówno środowisk wodnych, stanowiących miejsca rozrodu płazów, jak i lądowych, gdzie większość z nich prowadzi większą część życia. W trakcie badań terenowych nie stwierdzono jakichkolwiek gadów, jednak ze względu na charakter siedlisk można uznać za wysoce prawdopodobne występowanie przynajmniej zaskrońca *Natrix natrix*. Najbogatszą grupą kręgowców są jednak niewątpliwie ptaki. Obserwacje prowadzono już po sezonie lęgowym, jednak na podstawie stwierdzonych gatunków i charakteru siedlisk można powiedzieć, że tutejsza fauna lęgowa ptaków wodnych jest bogata. Zawiera ona m.in.: perkoza dwuczubego *Podiceps cristatus*, perkozka *Tachybaptus ruficollis*, łabędzia niemego *Cygnus olor* (2-3 pary), krzyżówkę *Anas platyrhynchos*, czernicę *Aythya fuligula*, kokoszkę *Gallinula chloropus*, tyskę *Fulica atra* i wodnika *Rallus aquaticus*. Poza wymienionymi powyżej gatunkami ptaków wodnych, rozległe stawy z szerokim pasem szuwarów, jak również mającą zbliżony charakter dolinę Neru zasiedla cały szereg gatunków szuwarowych — trzciniaak *Acrocephalus arundinaceus*, trzcinniczek *Acocephalus scirpaeus*, rokitniczka *Acrocephalus schoenbaenus*, łozówka *Acocephalus palustris*, potrzos *Emberiza schoeniclus*. (...) Poza ptakami lęgowymi, stawy gromadzą także wielu gości — zarówno migrantów pojawiających się w okresach wędrówek, jak i ptaki odwiedzające stawy okazjonalnie w poszukiwaniu pokarmu. Do tej ostatniej grupy należą m.in. czaple, które byty widywane podczas każdej wizyty w terenie. Liczebność żerujących na stawach czapli siwych *Ardea cinerea* dochodziła nawet do 80 osobników, późnym latem obserwowane były także znacznie mniej liczne, i do niedawna bardzo rzadkie w Polsce czaple białe *Egretta alba*, wymienione w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Późną jesienią obserwowano jeszcze (...) zimorodka *Alcedo atthis*. Ten ostatni gatunek może mieć swoje nory lęgowe w wysokich brzegach Neru.

Drugą dużą grupę ekologiczną stanowią gatunki leśne i ekotonowe. Mimo, że na badanym terenie nie występują lasy w ścisłym rozumieniu tego słowa, to jednak

istniejące zadrzewienia, będące po części pozostałością dawnego parku dworskiego stanowią dogodne środowisko dla wielu gatunków, w tym nawet takich, które mają spore wymagania. Wynika to przede wszystkim z obecności wielu starych drzew, z licznymi dziuplami i martwymi konarami, które zapewniają zarówno warunki do lęgów jak i do żerowania. Korzystają z tego m.in. dzięcioły. Podczas kontroli terenowych wielokrotnie stwierdzano obecność pary największego przedstawiciela tej grupy — wymienionego w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej dzięcioła czarnego *Dryocopus martius*. Ponadto obserwowano także dzięcioła dużego *Dendrocopos majori* zielonego *Picus viridis*. (...) Dzięcioły nie wyczerpują oczywiście listy miejscowych dziuplaków — występuje tu także kilka gatunków sikor — modraszka *Cyanistes careuleus*, bogatka *Parus major* i czarnogłówek *Poecile montanus* oraz ptaki odbywające lęgi w dziuplach półotwartych, jak rudzik *Erithacus rubecula*, pleszka *Phoenicurus phoenicurus* czy muchołówka szara *Muscicapa striata*. Największym gatunkiem zasiedlającym dziuple jest puszczyk *Strix aluco*, który może gniazdować także w budynkach. Nie mniej liczne są leśne ptaki budujące gniazda otwarte. Można tu wymienić kosa *Turdus merula*, śpiewaka *Turdus philomelos*, zaganiacza *Hippolais icterina*, kapturkę *Sylvia communis*, świstunkę *Phylloscopus sibilatrix*, pierwiosnka *Phylloscopus collybita*, piecuszka *Phylloscopus trochilus*, ziębę *Fringilla coelebs* i grubodzioba *Coccothraustes coccothraustes*. Obrzeża drzewostanów zasiedlają trznadłe *Emberiza citrinella*, gajówka *Sylvia borin*, a być może także krętogłów *Jynx torquilla*. Luźne drzewostany nad wodami są siedliskiem kwiczołów *Turdus pilaris* i wilgi *Oriolus oriolus*, a w młodych olszynach może występować nawet dziwonka *Carpodacus erythrinus*. Kolejną grupę ekologiczną tworzą gatunki związane ze środowiskami otwartymi. Pod względem liczebności dominują tu pospolite szarańczaki *Acrididae* o niewielkich rozmiarach ciała, spotyka się także kilka pospolitych gatunków motyli, takich jak modraszek Ikar *Polymates icarus* czy strzępotek ruczajnik *Coenonympha pamphilus*. Możliwe jest występowanie jaszczurek - żyworodnej *Lacerta vivipara* i zwinki *Lacerta agilis*, a z ptaków żyją tu: cierniówki *Sylvia communis*, pokląskwa *Saxicola rubetra*, gąsiorek *Lanius collurio*, a na większych powierzchniach także skowronek *Alauda arvensis* i potrzęsacz *Emberiza calandra*. Część tutejszych zwierząt związana jest ze znajdującymi się w coraz gorszym stanie budynkami i ich otoczeniem. Można tu zaliczyć m.in. kopciuszkę *Phoenicurus ochruros*, sierpówkę *Streptopelia decaocto* czy kunę domową *Martes foina*. Wewnątrz dawnych budynków hodowlanych stwierdzono pojedyncze gniazda dymówki *Hirundo rustica*. Z budynków mogą także korzystać nietoperze. Stan istniejących budynków nie pozwala oczekiwać tu nietoperzy hibernujących, natomiast mogą zdarzać się nieliczne osobniki przebywające tu tymczasowo, lub nawet niewielkie kolonie rozrodcze. Wspomniana powyżej kuna domowa jest przykładem gatunków, które korzystają z różnych środowisk, a ich aktywność wykracza poza jedno z opisanych powyżej środowisk. Należą tu także inne ssaki, takie jak mysz leśna *Apodemus silvaticus*, nornica ruda *Myodes glareolus*, jeż wschodni *Erinaceus roumanicus*, a z ptaków choćby bażant *Phasianus colchicus*. Na opisywanym terenie nie odnotowano stanowisk występowania chronionych gatunków roślin naczyniowych. W przypadku grzybów odnotowano i gatunek objęty ochroną częściową — żagiew wielogłowa *Polyporus umbellatus*. Pojedyncze stanowiska tego gatunku odnotowano w zadrzewieniach przy południowej granicy obiektu. Warto wspomnieć także o masowo występującej tu

czasznicy olbrzymiej *Clavatia gigantea* - grzyba, który jeszcze do 2014 roku objęty był ochroną prawną. Liczne owocniki tego gatunku stwierdzono w m.in. w granicach dawnego parku oraz przy południowej granicy opisywanego obiektu w zadrzewieniach robinii akacjowej na niewielkim sztucznym wzniesieniu. Największą grupę chronionych zwierząt tworzą ptaki. Na analizowanym terenie występuje co najmniej 40 gatunków objętych ochroną ścisłą, z czego zdecydowaną większość stanowią ptaki lęgowe. Ochroną częściową objęte są natomiast ssaki — bóbr europejski i jeż wschodni (ewentualne nietoperze otoczone są ochroną ścisłą). Ochrona częściowa dotyczy też większości tutejszych płazów - traszki zwyczajnej, ropuchy szarej, żab brunatnych zielonych, a także wszystkich wymienionych gadów. Ściśle chronione są kumak nizinny, rzekotka, grzebiuszka oraz ewentualnie ropucha zielona i traszka grzebieniasta. Inwentaryzacja drzew na terenie dawnego majątku w Gospodarzu pozwoliła na odnotowanie 63 egzemplarzy drzew o średnicy pnia przekraczającej 250 cm. Wśród wyróżnionych drzew są 2 klony zwyczajne *Acer platanoides*, 6 klonów srebrzystych *Acer saccharinum*, 13 olszy czarnych *Alnus glutinosa*, 1 buk pospolity *Fagus sylvatica*, 3 jesiony wyniosłe *Fraxinus excelsior*, 1 sosna czarna *Pinus nigra*, 11 topoli *Populus sp.*, 15 dębów szypułkowych *Quercus robur*, 2 dęby czerwone *Quercus rubra*, 2 lipy drobnolistne *Tilia cordata* oraz 6 wiązów szypułkowych *Ulmus laevis*”.

Poza opisanym wyżej założeniem parkowym zieleń na terenie obszaru opracowania reprezentują zadrzewienia i pojedyncze drzewa, a także ich skupiska krzewów, szczególnie na granicach pól, na miedzach (tzw. zieleń śródpolna), przy drogach głównych i polnych oraz wzdłuż cieków wodnych (godna uwagi cenna zieleń lęgowa). Pełnią one ważną funkcję – są drobnymi korytarzami ekologicznymi dla zwierząt, miejscem lęgów ptactwa, utrzymują wilgoć, zapobiegają erozji gleb, wytwarzają tlen oraz urozmaicają rolniczy krajobraz północnej części gminy. Poza zielenią wysoką w analizowanym środowisku nie do przecenienia są zbiorowiska roślinności łąkowej, towarzyszącej rzece Ner, rowom i zbiornikom wodnym. Pełni ona ważną rolę w systemie przyrodniczym i krajobrazowym. Obszary dolinne charakteryzują się różnorodnością zbiorowisk roślinnych oraz bogactwem fauny. Na terenach podmokłych, okresowo zalewanych lub zalanych przez cały rok występuje roślinność bagienna i torfiasta. W stawach występuje roślinność wodna i szuwarowa.

W ramach obszaru objętego projektem planu występuje także roślinność synantropijna, czyli roślinność związana z działalnością człowieka (np. z uprawami rolnymi, ogrodami, starym osadnictwem, szlakami komunikacyjnymi, śmietnikami). Terenom użytkowanym rolniczo towarzyszą zbiorowiska roślin segetalnych. Ich zróżnicowanie jest związane z wilgotnością i żyznością siedlisk oraz ze stopniem intensywności rolnej produkcji. W miejscach silnie przekształconych przez człowieka, na glebach bogatych w związki fosforowe i azotowe, rośnie roślinność ruderalna. Towarzyszy ona osadnictwu wiejskiemu i szlakom komunikacyjnym oraz miejscom wydeptywanym (ścieżkom). Na analizowanym terenie występują także zasoby zieleni ukształtowanej przez człowieka (zieleni urządzonej) reprezentowanej przez zieleń urządzoną skupioną wokół obiektów usługowych i produkcyjnych (głównie w postaci trawników z drzewami oraz krzewami o charakterze ozdobnym).

Występowanie zwierząt ściśle związane jest ze zbiorowiskami roślinnymi, w których znajdują pożywienie i schronienie - na analizowanym terenie występuje fauna wodna, nadwodna i terenów rolniczych.

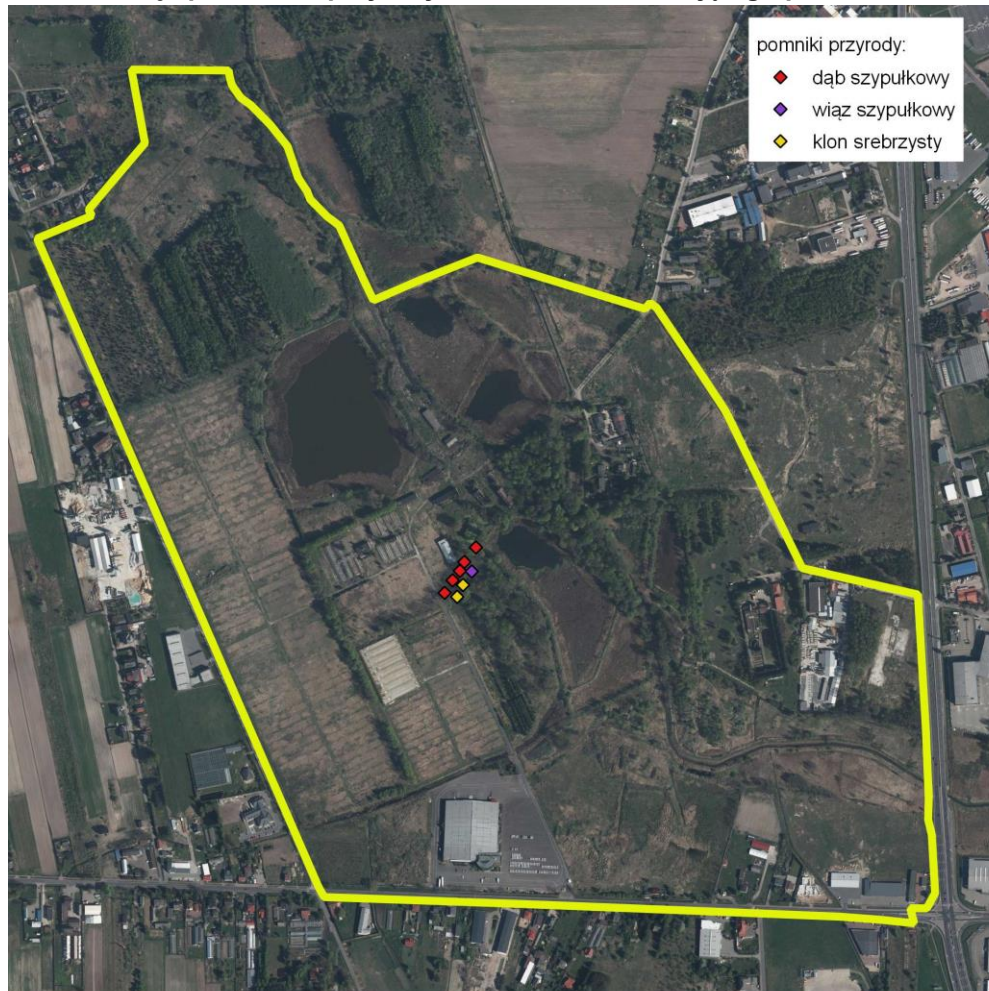
Fauna terenów rolniczych, których bogactwo zależy od stopnia mozaikowości terenu oraz intensywności prowadzonej na tych obszarach działalności antropogenicznej. Ważną ostoję dla zwierząt stanowią także zadrzewienia. Na skrajach zadrzewień oraz na nieużytkach można zaobserwować występowanie m.in. sarny, dzika, jelenia, zająca; tereny podmokłe, okresowo zalewane, są siedliskiem ptactwa wodnego i błotnego; istniejące zabudowania tworzą swoisty układ biocenotyczny akceptowany tylko przez niektóre gatunki zwierząt i stanowią przeszkodę na szlakach migracyjnych zwierząt. Gatunki pospolicie występujące na terenach zurbanizowanych to owady, ptaki, drobne ssaki.

j. Obszary i obiekty chronione

W granicach obszaru objętego planem brak form ochrony przyrody prócz pomników przyrody (oznaczonych wg numeracji na rysunku planu):

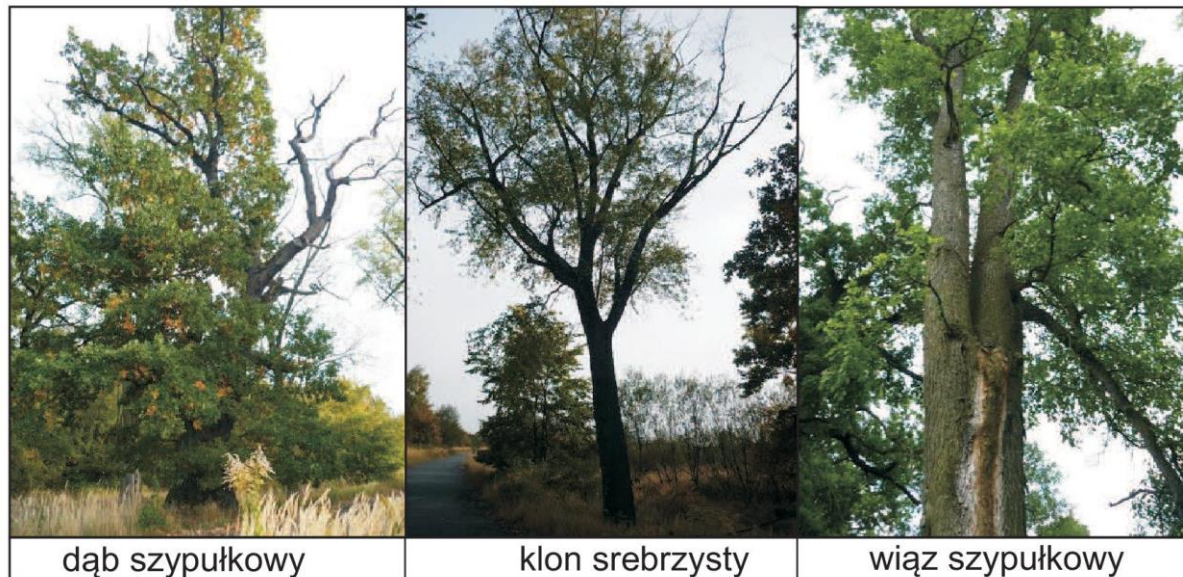
- a) Dąb szypułkowy - *Quercus robur*;
- b) Dąb szypułkowy - *Quercus robur*;
- c) Dąb szypułkowy - *Quercus robur*;
- d) Dąb szypułkowy - *Quercus robur*;
- e) Dąb szypułkowy - *Quercus robur*;
- f) Klon srebrzysty - *Acer saccharinum*;
- g) Klon srebrzysty - *Acer saccharinum*;
- h) Wiąz szypułkowy - *Ulmus laevis*.

Rys. 7 Lokalizacja pomników przyrody w ramach terenu objętego planem

Źródło: Opracowanie własne, <https://www.geoportal.gov.pl>, <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Rys. 8 Pomniki przyrody w ramach terenu objętego planem

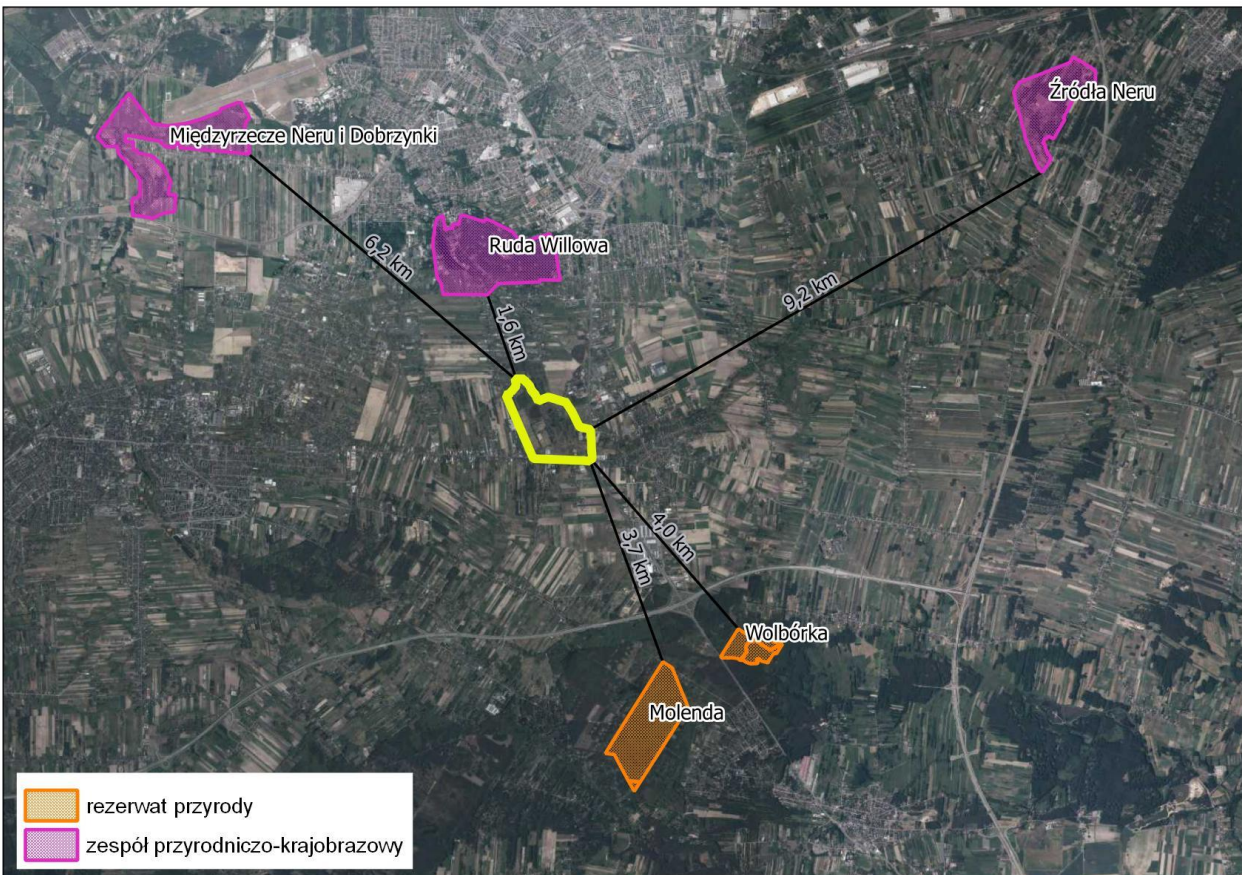

Źródło: Opracowanie własne, <http://geoserwis.gdos.gov.pl>

Najbliższe formy ochrony przyrody znajdują się w odległościach:

- Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Ruda Willowa - ok. 1,6 km w kierunku północnym od obszaru objętego planem,
- Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Międzyrzecze Neru i Dobrzyńki - ok. 6,2 km w kierunku północno-zachodnim od obszaru objętego planem,
- Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Źródła Neru - ok. 9,2 km w kierunku północno-wschodnim od obszaru objętego planem,
- rezerwat Molenda - ok. 3,7 km w kierunku południowo-wschodnim od obszaru objętego planem,
- rezerwat Wolbórka - ok. 4,0 km w kierunku południowo-wschodnim od obszaru objętego planem.

Rys. 9 Lokalizacja terenu objętego planem na tle obszarów chronionych

Źródło: Opracowanie własne, <https://www.geoportal.gov.pl>, <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Najbliżej położone obszary Natura 2000 znajdują się w odległościach:

- Obszar Natura 2000 Grabia - ok. 16,8 km w kierunku zachodnim od obszaru objętego planem,
- Obszar Natura 2000 Buczyzna Gałkowska - ok. 16,7 km w kierunku wschodnim od obszaru objętego planem.

k. Środowisko kulturowe

Ochrona dóbr kultury materialnej i niematerialnej jest celem polityki przestrzennej, a kształtowanie środowiska kulturowego powinno generować rozwój innych dziedzin życia regionu (np. turystykę i rekreację, osadnictwo, leśnictwo, rolnictwo). Obiekty kultury materialnej winny być wykorzystane i użytkowane z zapewnieniem opieki konserwatorskiej, rewaloryzacji i nadania im odpowiednich funkcji użytkowych.

W granicach obszarów objętych projektem planu występują obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków - dawny zespół folwarczny oraz park w Gospodarzu, I ćw. XX wieku – obszar wpisany do gminnej ewidencji zabytków.

Na obszarze planu, zgodnie ze wskazaniem rysunku planu, znajduje się stanowisko archeologiczne, stanowiące świadectwo wielowiekowego osadnictwa na tych ziemiach.

Znaczna część obszaru objętego planem znajduje się w strefie konserwatorskiej ochrony zespołu architektoniczno – krajobrazowego w Gospodarzu.

3. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW CHRONIONYCH

Ocena uwarunkowań środowiska przyrodniczego, warunków sanitarno-zdrowotnych oraz walorów krajobrazowych obszaru opracowania pozwala na dokonanie diagnozy jego obecnego oraz potencjalnego stanu, jak również możliwości dalszego funkcjonowania. W warunkach naturalnych środowisko przyrodnicze tworzy układ wzajemnie ze sobą powiązanych i wpływających na siebie elementów abiotycznych i biotycznych. Wszelka działalność człowieka powoduje zmiany w pierwotnym stanie równowagi. Przekształceniom i degradacji na skutek antropopresji podlegają poszczególne elementy środowiska, przy czym zmiana jednego wywołuje zaburzenia równowagi w całym układzie, co oddziałuje na pozostałe elementy. Poszczególne komponenty środowiska odznaczają się zróżnicowaną wrażliwością na procesy degradujące, przez co ich stan i możliwości funkcjonowania są również odmienne. Omawiane obszary są w pewnym stopniu zainwestowane bądź zlokalizowane w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zabudowanych.

a. Ocena jakości powietrza

W oparciu o obowiązujące przepisy Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, dokonuje corocznej oceny jakości powietrza dla województwa łódzkiego, celem uzyskania informacji o stężeniu zanieczyszczeń w powietrzu.

W kategorii ochrony zdrowia ludzi, bada się stężenie w powietrzu następujących substancji: dwutlenku azotu (NO₂), dwutlenku siarki (SO₂), benzenu (C₆H₆), ołowiu (Pb), kadmu (Cd), arsenu (As), niklu (Ni), benzo(a)pirenu B(a)P, tlenku węgla (CO), ozonu (O₃), pyłu PM_{2,5}, pyłu PM₁₀. Pod kątem ochrony roślin uwzględnia się: dwutlenek siarki (SO₂), tlenki azotu (NO_x), ozon(O₃). Ocena i wynikające z niej działania, odnoszone są do obszarów nazywanych strefami, które stanowią:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy,
- miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy,
- obszary powiatów niewchodzących w skład aglomeracji.

Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe.

Dodatkową klasyfikację wprowadzono dla poziomów stężeń ozonu:

- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub utrzymania tej jakości.

Teren gminy Rzgów znajduje się w strefie łódzkiej.

Klasyfikacja strefy łódzkiej z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia

Symbol klasy strefy dla poszczególnych substancji											
NO2	SO2	CO	C6H6	pył PM10	pył PM 2,5	B(a)P	As	Cd	Ni	Pb	O3
A	A	A	A	C	C	C	A	A	A	A	C/D2

Źródło. Raport o stanie środowiska w województwie łódzkim w roku 2017

W badanej strefie notuje się przekroczenia poziomu docelowego dla: benzo(a)piranu, pyłu PM10 i PM2,5 oraz ozonu.

b. Stan wód powierzchniowych i podziemnych

Charakterystykę jednolitych części wód powierzchniowych zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Dz. U. z 2016 r. 1967) przedstawia poniższa tabela.

Charakterystyka jednolitych części wód powierzchniowych					
Nazwa JCW (krajowy kod Jednolitej części wód powierzchniowych)	Status	Ocena aktualnego stanu/ ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Zakładany cel środowiskowy	Derogacje	Uzasadnienie derogacji
Ner do Dobrzyńki (RW60001 7183229)	silnie zmieniona część wód	zły/ zagrożona	dobry potencjał ekologiczny dobry stan chemiczny	przedłużenie terminu osiągnięcia celu: brak możliwości technicznych	Brak możliwości technicznych. W zlewni JCWP nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych. Rozpoznanie przyczyn nieosiągnięcia dobrego

					stanu zapewni realizacja działań na poziomie krajowym: utworzenie krajowej bazy danych o zmianach hydromorfologicznych, przeprowadzenie pogłębionej analizy presji pod kątem zmian hydromorfologicznych, opracowanie dobrych praktyk w zakresie robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych wraz z ustaleniem zasad ich wdrażania oraz opracowanie krajowego programu renaturalizacji wód powierzchniowych.
--	--	--	--	--	---

Monitoring wód podziemnych w Polsce działa w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Obejmuje sieci: krajową, regionalne (wojewódzkie i międzywojewódzkie) oraz lokalne. Wieloletnie obserwacje i pomiary w ramach monitoringu, służą utrzymaniu lub osiągnięciu dobrego stanu wód podziemnych oraz optymalizacji ich wykorzystania. Przedmiotem badań są surowe wody podziemne, pochodzące z wybranych ujęć na terenie jednolitych części wód podziemnych (JCWPd).

Wody podziemne możemy zakwalifikować do 5 klas jakości:

Klasa jakości wód podziemnych	Opis klasy	
I	wody bardzo dobrej jakości	wartości elementów fizykochemicznych są kształtowane w wodach podziemnych i mieszczą się w zakresie tła hydrogeochemicznego wartości elementów fizykochemicznych nie wskazują na wpływ działalności człowieka
II	wody dobrej jakości	wartości niektórych elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych wartości elementów fizykochemicznych nie wskazują na wpływ działalności człowieka albo jest to wpływ bardzo słaby
III	wody zadowalającej jakości	wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu działalności człowieka
IV	wody niezadowalającej jakości	wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych oraz wyraźnego wpływu działalności człowieka
V	wody złej jakości	wartości elementów fizykochemicznych potwierdzają znaczący wpływ działalności człowieka

Teren objęty ustaleniami projektu planu, znajduje się w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych GW600082, jej charakterystykę zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Dz. U. z 2016 r. 1967) przedstawia poniższa tabela.

Charakterystyka jednolitej części wód podziemnych						
kod JCWPd	ocena stanu		zakładany cel środowiskowy	ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	derogacje	uzasadnienie derogacji
	ilościowy	chemiczny				
GW600082	dobry	dobry	dobry stan ilościowy dobry stan chemiczny	niezagrożona	brak	brak

c. Hałas

Jednym z bardziej determinujących czynników jakości środowiska jest hałas rozumiany jako dźwięki niepożądane, uciążliwe, szkodliwe. Może on wywierać niekorzystny wpływ na zdrowie człowieka, świat zwierzęcy i roślinny, a jego szkodliwość zależy od natężenia, częstotliwości, charakteru zmian w czasie, długości trwania działania. Hałas występuje powszechnie, zwłaszcza wzdłuż tras komunikacyjnych, obiektów przemysłowych i usługowych o charakterze wytwórczym.

Podstawowym znaczącym źródłem hałasu na terenie gminy Rzgów jest transport drogowy. Stanowi on najbardziej uciążliwy rodzaj hałasu komunikacyjnego. Wraz z niewystarczającym i spóźnionym w stosunku do tempa rozwoju komunikacji drogowej, rozwojem układów drogowo - ulicznych (zły stan nawierzchni, zbyt wąskie drogi, wzmożony ruch), uległy pogorszeniu warunki akustyczne oraz zwiększyła się uciążliwość dla mieszkańców terenów położonych w pobliżu tras komunikacyjnych.

Na analizowanym terenie największe natężenie ruchu i najbardziej zagrożone rejony oddziaływania hałasu drogowego obserwuje się w sąsiedztwie dróg krajowych: nr 71 i 91. Natężenie ruchu drogowego (ŚDR – średni dobowy ruch), według Generalnego Pomiaru Ruchu, wykonanego przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad w 2015 r. kształtował się następująco:

Nr drogi	Odcinek drogi	Punkt pomiarowy	Pojazdy silnikowe ogółem	Rodzajowa struktura ruchu pojazdów silnikowych (ilość poj/dobę)						
				Motocykle	Sam. osob. mikrobusy	Lekkie sam. ciężarowe	Sam. ciężarowe		Autobusy	Ciągniki rolnicze
							bez przycz.	z przycz.		
krajowa Nr 71	Pabianice - Rzgów	Gospodarz	12 025	51	9 580	1 275	378	697	38	6
krajowa Nr 91	Łódź - Rzgów	Rzgów	41 226	158	32 223	3 283	921	4324	310	7

W przypadku drogi krajowej Nr 71 natężenie ruchu w 2015 r. w porównaniu z badaniami z 2010 r. na badanym odcinku spadło o 11,4%, natomiast dla drogi krajowej Nr 91 natężenie ruchu w 2015 r. w porównaniu z badaniami z 2010 r. na badanym odcinku wzrosło o 29,7%.

Wzdłuż drogi krajowej nr 91 na terenie gminy Rzgów generalnie nie występują obiekty chronione. Ze względu na atrakcyjność lokalizacji, większość budynków zlokalizowanych w jej bezpośrednim sąsiedztwie to, dawne budynki mieszkalne zmieniające obecnie funkcję na usługową, handlową, rzemieślniczą albo nowopowstające obiekty o funkcji usługowej. Mimo znacznie mniejszego natężenia

ruchu, większą uciążliwość akustyczną, ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo zwartej zabudowy mieszkaniowej i usługowej, stanowi drogi krajowa nr 71.

Uciążliwości akustyczne dróg zależne od wielu czynników są odczuwane w pasie do kilkudziesięciu metrów, przy czym najbardziej narażone są zabudowania położone w pierwszej linii od drogi. Zabudowa ta stanowi jednocześnie ekrany akustyczne dla zabudowań położonych głębiej.

d. Pole elektromagnetyczne

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego są systemy wytwórcze i przesyłowe energii elektrycznej, stacje radiowe, telewizyjne i telefonii komórkowej, urządzenia diagnostyczne, terapeutyczne, urządzenia przemysłowe i urządzenia użytku domowego, słowem - promieniowanie to występuje powszechnie w środowisku. Ujemny wpływ na stan środowiska i zdrowie ludzi mają urządzenia, które emitują fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci radiofal o częstotliwości od 0,1 do 300 MHz i mikrofal od 300 do 300 000 MHz, umieszczone w środowisku naturalnym. Na przedmiotowym obszarze do sztucznych źródeł emisji pól elektromagnetycznych stanowiących potencjalne zagrożenie dla środowiska należą linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym 15 kV.

e. Osuwanie się mas ziemnych

Na przedmiotowym terenie nie występują obszary, na których mogą wystąpić zjawiska związane z osuwaniem się mas ziemnych.

f. Zagrożenie powodziowe

Obszar objęty planem znajduje się w zasięgu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią:

- częściowo na obszarze, na którym prawdopodobieństwo powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q 1%),
- nieznacznie na obszarze, na którym prawdopodobieństwo powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q 10%).

4. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH I INNYCH USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

a. Informacje o głównych celach, zawartości oraz powiązaniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami

Głównym celem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie nowego przeznaczenia terenów zgodnego z kierunkiem rozwoju określonego w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rzgów.

Zawartość planu miejscowego jest zgodna z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są powiązane z:

- Planem zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rzgów - projekt planu nie narusza ustaleń studium realizując jego założenia, między innymi poprzez uwzględnienie rozwoju przestrzennego i funkcjonalnego zgodnie z kierunkiem zagospodarowania terenów określonym w studium,
- Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy Rzgów uchwalonym uchwałą Nr XI/95/2003 Rady Gminy Rzgów z dnia 22 lipca 2003 r. poprzez powiązanie funkcjonalne terenów oraz rozwinięcie i kontynuację przyjętych rozwiązań komunikacyjnych,
- Opracowaniem ekofizjograficznym – miasto i gmina Rzgów (marzec 2021 r.) – w którym określono stan, zagrożenia i uwarunkowania środowiskowe na podstawie przeprowadzonej analizy poszczególnych elementów. Zgodnie z w/w opracowaniem ekofizjograficznym Kierunki zagospodarowania obszaru objętego opracowaniem, które zostały z ramowy sposób nakreślone w obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Gminy Rzgów i są wiążące przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, prawidłowo pod względem uwarunkowań ekofizjograficznych wskazały poszczególne dyspozycje w zakresie funkcji terenów. Szczególną uwagę zwraca postulat uwzględniający szczególny charakter dawnego założenia parkowego w Gospodarzu i wyznaczenie takiego przeznaczenie, które nie będzie się kłóciło z historyczną funkcją, a jednocześnie aktywizuje ten teren. Przede wszystkim, bezwzględna ochroną należy objąć park podworski i doprowadzić do jego rewaloryzacji. Utrzymanie zabudowy usługowej wzdłuż dróg publicznych jest procesem nieodwracalnym. (...) Przeznaczenie nowych obszarów pod zabudowę może być realizowane nie poprzez maksymalizację zabudowy, a w drodze wzajemnych powiązań i poszanowania sąsiednich terenów. Dla nowej zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie dawnego parku należy maksymalizować udziały powierzchni biologicznie czynnej. W opracowywanym dokumencie należy poszukiwać rozwiązań przestrzennych integrujących nowe przestrzenie zabudowy mieszkaniowej z obszarem założenia parkowego. Zabiegami takimi mogą być powiązanie komunikacyjne, ścieżki rowerowe i ciągi piesze, kształtowanie zabudowy i architektury która nie zdominuje formą i gabarytami tereny parkowego. Wydaje się również, że wypracowania na etapie planu miejscowego zasad ochrony wymagają zespoły drzewostanu nie objęte prawnymi formami ochrony przyrody. Sama dolina Neru wraz z terenami użytkowanymi dawniej

jako przedsiębiorstwo hodowlane, dla zachowania walorów kulturowych i przywrócenie wartościowego musi mieć ustalone możliwości zagospodarowania i ekonomicznego wykorzystania, jako jedyne sposobu na rewitalizację i rewaloryzację zdegradowane tkanki. Pomimo postępującej naturalizacji, sama w sobie nie może być celem, ponieważ to właśnie powstałe na bazie pierwotnego środowiska naturalnego, jakim był las łęgowy, założenie parkowe jest najbliższe idei odtworzenia i przywrócenia walorów naturalnych. Ze względu na trudne warunki geotechniczne dla posadowienia budynków, niezbędne będzie poszukiwanie rozwiązań pośredniego posadowienia, ze względu na to, zaleca się stosowanie rozwiązań planistycznych ograniczających powierzchnię zabudowy, ale umożliwiających poszukiwanie korzystniejszych warunków na większym obszarze. W Studium zaplanowano pozbawienie centralnej części obszaru rolniczego charakteru i odtworzenie form zieleni urządzonej z dopuszczeniem rekreacyjno-usługowej formy wykorzystania terenu. Ważnym celem z punktu widzenia ochrony walorów przyrodniczo – kulturowych będzie niedopuszczenie do rozprzestrzeniania się funkcji istotnie obciążających środowisko naturalne poza istniejące strefy. Dotyczy to przede wszystkim produkcji, składów i magazynów, terenów obsługi komunikacji samochodowej, czy dróg publicznych o tranzytowym charakterem.

b. Ustalenia planu

Podstawą formalną do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest uchwała Nr LIII/423/2018 Rady Miejskiej w Rzgowie w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części miasta Rzgowa rejon ul. Stawowa, ul. Katowicka, ul. Pabianicka oraz części wsi Gospodarz rejon ul. Cegielniana oraz droga bez nazwy.

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustalono następujące przeznaczenie terenów:

- 1) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, oznaczona na rysunku planu symbolem MN;
- 2) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługi, oznaczona na rysunku planu symbolem MNU;
- 3) zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, oznaczona na rysunku planu symbolem MW;
- 4) zieleń urządzonej i usługi, oznaczona na rysunku planu symbolem ZP/Ut;
- 5) zieleń urządzonej i obiekty sportu i rekreacji, oznaczona na rysunku planu symbolem ZPu;
- 6) zabudowa usługowa, oznaczona na rysunku planu symbolem U;
- 7) zabudowa usługowa, produkcyjna i magazynowa, oznaczona na rysunku planu symbolem UP;
- 8) tereny rolnicze, oznaczone na rysunku planu symbolem R;
- 9) drogi publiczne – droga główna, oznaczona na rysunku planu symbolem KDG;

- 10) drogi publiczne – droga zbiorcza, oznaczona na rysunku planu symbolem KDZ;
- 11) drogi publiczne – droga lokalna, oznaczona na rysunku planu symbolem KDL;
- 12) drogi publiczne – droga dojazdowa, oznaczona na rysunku planu symbolem KDD;
- 13) ciąg pieszo – rowerowy, oznaczony na rysunku planu symbolem Kx;
- 14) parking, oznaczony na rysunku planu symbolem KP;
- 15) wody powierzchniowe, oznaczone na rysunku planu symbolem WS;
- 16) infrastruktura techniczna – oczyszczalnia ścieków, oznaczony na rysunku planu symbolem 1K.

W ramach modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, plan wprowadza następujące regulacje:

- 1) w zakresie uzbrojenia terenu:
 - a) ustala się zachowanie i użytkowanie istniejących urządzeń infrastruktury technicznej z możliwością przebudowy lub rozbudowy,
 - b) dopuszcza się dokonywanie podziałów działek na potrzeby lokalizacji infrastruktury technicznej,
- 2) w zakresie zaopatrzenia w wodę:
 - a) ustala się zaopatrzenie w wodę na cele bytowe, gospodarcze i przeciwpożarowe z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej,
 - b) dopuszcza się zaopatrzenie w wodę do celów bytowych i gospodarczych z indywidualnych źródeł;
- 3) w zakresie odprowadzania ścieków:
 - a) odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej,
 - b) w przypadku braku możliwości podłączenia do sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie indywidualnych rozwiązań w tym zakresie,
- 4) w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
 - a) obowiązuje maksymalne zagospodarowanie wód opadowych w granicach działki budowlanej przez naturalną i wymuszoną retencję, przy projektowaniu wewnętrznej sieci kanalizacji deszczowej należy uwzględnić potrzebę i możliwości zatrzymania wód opadowych w miejscu opadu i maksymalne spowolnienia ich odprowadzania do zbiorników,
 - b) dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych poprzez systemy kanalizacji deszczowej, w tym systemy zbiorcze,
- 5) w zakresie zaopatrzenia w gaz i systemu gazowniczego ustala się:
 - a) zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej,
 - b) dopuszcza się zaopatrzenie w gaz ze zbiorników zlokalizowanych na terenie działek budowlanych lub butli;
- 6) w zakresie zaopatrzenia w ciepło:
 - a) nakazuje się ogrzewanie pomieszczeń gazem, olejem niskosiarkowym lub innymi paliwami zapewniającymi wysoki stopień czystości emisji spalin, w tym stałymi, których stosowanie jest zgodne z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska;

- b) dopuszcza się stosowanie nośników energii wytwarzanych przez odnawialne źródła energii, z uwzględnieniem ustaleń zawartych w pkt 8);
- 7) w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną i systemu elektroenergetycznego:
 - a) ustala się zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej na warunkach określonych w przepisach odrębnych,
 - b) dopuszcza się wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zgodnie z ustaleniami pkt 8;
 - c) dla istniejących napowietrznych sieci elektroenergetycznych 15kV ustala się strefę ograniczonego użytkowania o szerokości łącznej 12,0m, dla której obowiązuje:
 - zakaz lokalizacji budynków na pobyt ludzi,
 - zakaz nasadzeń w postaci drzew i krzewów, których naturalna wysokość przekracza 3.0m,
 - d) określona szerokość strefy ograniczonego użytkowania jest maksymalna i może być zmniejszona w indywidualnych przypadkach po przeprowadzeniu pomiarów i zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - e) dla noworealizowanych linii elektroenergetycznych lub przebudowywanych istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych ustala się obowiązek realizacji jako podziemnych linii kablowych,
 - f) w przypadku skablowania napowietrznej linii elektroenergetycznej 15 kV nie obowiązuje wyznaczona na rysunku planu strefa ochronna,
- 8) w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii:
 - a) na obszarze objętym planem nie dopuszcza się lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW,
 - b) na obszarze objętym planem (z wyłączeniem terenu 1K), zakazuje się realizacji instalacji do wytwarzania biogazu oraz innych instalacji mających na celu pozyskiwanie energii z odpadów,
 - c) zakazuje się realizacji elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej moc mikroinstalacji;
- 9) w zakresie gospodarki odpadami nakazuje się usuwanie odpadów w oparciu o gminny system gospodarowania odpadami.

Ponadto projekt planu wprowadza regulacje odnoszące się do możliwości lokalizowania inwestycji z katalogu mogących oddziaływać na środowisko, zapisy dotyczące ochrony akustycznej terenów, ochrony zabytków czy form ochrony przyrody.

5. ANALIZA I OCENA CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM ALBO KRAJOWYM, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w gminie Rzgów, jest dokumentem planistycznym o znaczeniu lokalnym. W trakcie jego sporządzania ważnym aspektem była realizacja celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu wspólnotowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Podstawy prawne do przeprowadzenia postępowania w sprawie tzw. strategicznych ocen oddziaływania na środowisko zostały precyzyjnie określone w prawodawstwie Unii Europejskiej, jak i w prawie polskim. Uwarunkowania prawne projektowanego dokumentu dotyczące celów i zasad ochrony środowiska wynikają z zapisów ustawy Prawo ochrony środowiska, ustaw pokrewnych, rozporządzeń oraz dyrektyw. Obecnie polskie przepisy prawne pozostają w zasadniczej zgodności z postanowieniami unijnej Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 roku w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001), tzw. Dyrektywa SEA. Polskie prawo uwzględnia również przepisy dyrektyw dotyczących sieci obszarów NATURA 2000, tj. dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. WE L 103 z 25.04.1979 z późn. zm.) tzw. Dyrektywa Ptasia oraz dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, z późn. zm.) tzw. Dyrektywa Siedliskowa.

Ustawa Prawo ochrony środowiska oraz ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 roku w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.198 z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne) oraz dyrektywy Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 roku zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne;
- dyrektywy wodnej (Dz. U. UE L z 2000r. Nr 327, poz.1.) Dyrektywa 2000/60/We Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej,
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 roku w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne);
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 roku przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do

sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne);

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 roku w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne);
- dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim. Dyrektywa weszła w życie 26 listopada 2007r., a jej głównym celem jest ustanowienie ram dla oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, w celu ograniczenia negatywnych konsekwencji dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, związanych z powodzią na terytorium Wspólnoty;
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 roku dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008).

Ponadto polskie prawodawstwo uwzględnia ustalenia:

- dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 roku w sprawie odpowiedzialności za zapobieganie i naprawę szkód w środowisku (Dz. U. WE L 143/56 z 30.04.2004);
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 roku dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008);
- dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 roku w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, L 78 z 26.03.1991 i L 377 z 23.12.1991);
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/49/WE z dnia 25 czerwca 2002 roku odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. WE L 189 z 18.07.2002).

Wymieniono powyżej tylko niektóre z Dyrektyw obowiązujących w polskim prawodawstwie, najistotniejszych z punktu widzenia sporządzanego dokumentu.

Ponadto Polska od szeregu lat aktywnie uczestniczy na forum międzynarodowym w pracach organizacji, instytucji i konwencji, które mają na celu rozwiązanie globalnych i regionalnych problemów ochrony środowiska oraz trwałego i zrównoważonego rozwoju. Jedną z form tej działalności jest przyjmowanie i realizacja zobowiązań określonych w międzynarodowych porozumieniach i konwencjach. Polska jest obecnie stroną następujących konwencji i protokołów z dziedziny ochrony środowiska (istotnych z punktu widzenia niniejszej prognozy):

- Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych (Konwencja Berneńska z 19.09.1979 r.);
- Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (Konwencja Bońska z 23.06.1979 roku);

- Konwencja o różnorodności biologicznej z Nairobi z 22.05.1992 r.; – Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości (Konwencja Genewska z 13.11.1979 r.);
- Konwencja w sprawie ochrony warstwy ozonowej (Konwencja Wiedeńska z 22.03.1985 r.);
- Konwencja o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych z 22.03.1989 r. (Konwencja Bazylejska);
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UN FCCC) z 5 06. 1992 r.;
- Konwencja o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych z dnia 17 03.1992 r.;
- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (Konwencja z Espoo z 25.02.1991 r.);
- Konwencja EKG ONZ w sprawie społecznego dostępu do informacji, podejmowania decyzji i sądownictwa w ochronie środowiska (Konwencja z Aarhus z czerwca 1998 r.).

Poszczególne dyrektywy, międzynarodowe akty prawne zostały wdrożone do polskiego prawodawstwa i tym samym znalazły swoje odzwierciedlenie w projektowanym dokumencie. Projekt analizowanego dokumentu uwzględnia wytyczne i cele ochrony środowiska przyjęte w wyżej wymienionych dyrektywach i konwencjach, poprzez zamieszczenie zapisów dotyczących różnych aspektów środowiska, zwłaszcza w zakresie jego ochrony. Uzyskano w ten sposób zgodność z dokumentami planistycznymi różnego szczebla, co pozwala wnioskować, że związane z nimi cele będą osiągane również przez ustalenia funkcjonalne wynikające z projektu planu. Zostało utrzymane założenie strategiczne dokumentów wszystkich poziomów, że celem generalnym rozwoju jest rozwój zrównoważony, przez który należy rozumieć zrównoważony udział wszystkich istotnych czynników ekologicznych, gospodarczych i społecznych.

Na szczeblu krajowym, cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe, w tym: II Polityka Ekologiczna Państwa oraz Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. Oba te dokumenty respektują zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., mówiące o konieczności zapewnienia przez Rzeczypospolitą Polską ochrony środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju oraz koniecznością zapewnienia przez władze publiczne bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom. Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach: w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska. Część z nich została uwzględniona przy sporządzaniu projektu planu, a do najważniejszych wśród nich, w kontekście zakresu ustaleń planistycznych, wymienić należy m.in.:

- ochronę gleb – projekt planu wprowadza ustalenia zabezpieczające środowisko glebowe oraz powierzchnie ziemi, między innymi poprzez uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej, ustalenie parametrów dotyczących maksymalnej powierzchni zabudowy czy minimalnego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego, dzięki czemu zapewni warunki dla

życia organizmów żywych, w tym organizmów glebowych, produkcji materii organicznej, warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu,

- jakość wód – projekt planu wprowadza ustalenia zabezpieczające środowisko wodne poprzez uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej,
- jakość powietrza, zmiany klimatu - projekt planu wprowadza ustalenia mające na celu poprawę jakości powietrza poprzez dopuszczenie pozyskiwania energii elektrycznej lub ciepłej ze źródeł indywidualnych, w tym także odnawialnych, co pośrednio będzie miało również pozytywny wpływ na zahamowanie zmian klimatu,
- hałas i promieniowanie - projekt planu wprowadza zakaz przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu określonego w przepisach odrębnych dla poszczególnych rodzajów terenów chronionych akustycznie,
- różnorodność biologiczną i krajobrazową – projekt planu nakreśla zasady ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu poprzez regulacje dotyczące wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenu dzięki czemu zapewnia odpowiednie warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej, warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu w ramach terenów przeznaczonych do zainwestowania.

Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju oraz zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego w opracowanym dokumencie odbywać się będzie zatem poprzez szereg działań uwzględniających w/w dokumenty ustanowione na szczeblu krajowym i międzynarodowym, w tym: utrzymanie równowagi przyrodniczej, racjonalną gospodarkę istniejących zasobów i wartości środowiska przy uwzględnieniu uwarunkowań gospodarczych, społecznych, kulturowych i regionalnych, co ma sprzyjać trwałemu zrównoważonemu rozwojowi oraz poprawie warunków jakości życia ludności. Cele te będą realizowane poprzez rozwój i uporządkowanie zagadnień związanych z infrastrukturą techniczną oraz ochronę środowiska przyrodniczego.

6. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA

a. Źródła przewidywanego oddziaływania na środowisko

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), wyróżnia się następujące rodzaje przedsięwzięć, które mogą oddziaływać na środowisko:

- mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko*,
- mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko**,
- przypadki, w których zmiany dokonywane w obiektach są klasyfikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt. 1 i 2.

Do nowych przedsięwzięć, które mogą być skutkiem realizacji ustaleń planu zaliczyć należy:

- wyznaczenie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

- wyznaczenie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług,
- wyznaczenie terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- wyznaczenie terenów zabudowy usługowej, produkcyjnej i magazynowej,
- wyznaczenie terenów zabudowy usługowej,
- wyznaczenie i uzupełnienie zieleni urządzonej i usług;
- wyznaczenie zieleni urządzonej i obiektów sportu i rekreacji,
- wyznaczenie terenów dróg publicznych.

b. Przewidywane oddziaływanie

Dla potrzeb niniejszej prognozy przeanalizowano możliwe oddziaływania realizacji ustaleń przedmiotowego planu na środowisko przyrodnicze, które przedstawia się następująco:

Przewidywane oddziaływanie nowoprojektowanych terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	neutrale
różnorodność biologiczną	+						+					+
ludzi		+					+		+	+		
zwierzęta		+		+								+
rośliny	+	+		+	+			+				+
wodę	+			+	+			+				+
powietrze		+		+	+			+				+
powierzchnię ziemi	+			+	+			+			+	
krajobraz	+							+		+		+
klimat (akustyczny)		+			+						+	
zasoby naturalne												+
zabytki												+
dobra materialne												+

Oddziaływanie terenów zabudowy mieszkaniowej uzależnione jest od fazy ich realizacji.

Etap realizacyjny obejmujący prace budowlane wiąże się z oddziaływaniami bezpośrednimi i krótkoterminowymi, obejmującymi roboty ziemne związane z wykopami, usunięciem wierzchnich warstw gruntu wraz z pokrywającą je roślinnością. Roboty budowlane generują ponadto emisje pyłów, spalin do atmosfery oraz hałasu. Etap realizacyjny będzie miał charakter lokalny, często ograniczający się do nieruchomości, na której realizowana będzie dana inwestycja.

Na etapie funkcjonowania, podobnie jak ma to miejsce w przypadku istniejących terenów, zabudowa mieszkaniowa może być źródłem niskiej emisji zanieczyszczeń pochodzących z indywidualnych źródeł ciepła oraz lokalnych kotłowni. Oddziaływanie skumulowane na terenach zainwestowanych, będzie występowało na skutek lokalizacji obiektów o różnych funkcjach (zabudowy mieszkaniowej, dróg) w bezpośrednim sąsiedztwie, co może spowodować gromadzenie się różnego rodzaju zanieczyszczeń, w tym: ścieków komunalnych, niskiej emisji pyłowo-gazowej, odpadów komunalnych.

Nie przewiduje się wpływu nowych terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na zasoby naturalne, zabytki czy dobra materialne.

Przewidywane oddziaływanie nowoprojektowanych terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług i terenów zabudowy usługowej

	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	neutralne
różnorodność biologiczną	+						+				+	
ludzi		+					+					+
zwierzęta	+										+	
rośliny	+										+	
wodę		+										+
powietrze		+			+							+
powierzchnię ziemi		+			+		+				+	
krajobraz	+						+					+
klimat (akustyczny)	+				+		+				+	
zasoby naturalne												+
zabytki												+
dobra materialne		+								+		

W trakcie budowy dojdzie do przekształcenia rzeźby terenu, zniszczeniu ulegnie również warstwa gleb zastąpiona powierzchniami utwardzonymi. Zmieniają się warunki dla funkcjonowania dotychczasowych zbiorowisk roślinnych i warunków życia zwierząt. Pojawiać się będą również uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń do powietrza, hałasem, które będą miały charakter lokalny, krótkoterminowy ograniczony do terenu budowy, jego zaplecza oraz dróg dojazdowych.

Na etapie funkcjonowania nowe tereny wpłyną przede wszystkim na zmianę krajobrazu. Dotychczasowy krajobraz naturalny z czasem zostanie zastąpiony przez zurbanizowane tereny mieszkaniowo-usługowe i usługowe. W miejscu otwartych przestrzeni pojawią się obiekty kubaturowe związane z funkcją terenu. Funkcjonowanie terenów mieszkaniowo-usługowych i usługowych może przyczynić

się do gromadzenia w ich bezpośrednim sąsiedztwie zanieczyszczeń oraz hałasu pochodzenia komunikacyjnego, przy czym stopień ich oddziaływania będzie zależeć od rodzaju prowadzonej działalności.

Przewidywane oddziaływanie nowoprojektowanych terenów zabudowy usługowej, produkcyjnej i magazynowej

	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	neutralne
różnorodność biologiczną	+						+				+	
ludzi		+					+					+
zwierzęta	+										+	
rośliny	+										+	
wodę	+	+		+								+
powietrze		+			+							+
powierzchnię ziemi		+			+		+				+	
krajobraz	+						+					+
klimat (akustyczny)	+				+		+				+	
zasoby naturalne												+
zabytki												+
dobra materialne		+								+		

W trakcie budowy dojdzie do przekształcenia rzeźby terenu, zniszczeniu ulegnie również warstwa gleb zastąpiona powierzchniami utwardzonymi. Zmieniają się warunki dla funkcjonowania dotychczasowych zbiorowisk roślinnych i warunków życia zwierząt. Pojawiać się będą również uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń do powietrza, hałasem, które będą miały charakter lokalny, krótkoterminowy ograniczony do terenu budowy. Oddziaływania te będą odwracalne zaś ich wielkość nie spowoduje trwałych skutków w środowisku. W celu minimalizacji uciążliwości związanych z etapem realizacji przewiduje się prowadzenie wszelkich prac ziemnych i fundamentowych w sposób niedopuszczający do przypadkowego wycieku substancji ropopochodnych.

Na etapie funkcjonowania nowe tereny wpłyną przede wszystkim na zmianę krajobrazu. Dotychczasowy krajobraz naturalny z czasem zostanie zastąpiony przez zurbanizowane tereny produkcyjne, usługowe i magazynowe. Funkcjonowanie terenów produkcyjnych, usługowych i magazynowych może przyczynić się do gromadzenia w ich bezpośrednim sąsiedztwie zanieczyszczeń oraz hałasu przemysłowego i komunikacyjnego, przy czym stopień ich oddziaływania będzie zależeć od rodzaju prowadzonej działalności. Dla wyznaczonych terenów zabudowy usługowej, produkcyjnej i magazynowej brak jest informacji dotyczącej charakteru

planowanej działalności w związku z czym nie sposób jest określić szczegółowo potencjalnych uciążliwości.

Zakłada się, że przy spełnieniu wymagań postawionych w projekcie planu miejscowego odnośnie ochrony środowiska tereny produkcyjne, usługowe i magazynowe nie będą stanowiły źródła zagrożenia dla środowiska.

Przewidywane oddziaływanie nowoprojektowanych terenów zieleni urządzonej i usług												
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	neutralne
różnorodność biologiczną	+											+
ludzi	+	+					+			+		
zwierzęta	+											+
rośliny	+											+
wodę	+	+		+								+
powietrze		+			+							+
powierzchnię ziemi		+			+		+					+
krajobraz	+						+			+		
klimat (akustyczny)	+				+		+				+	
zasoby naturalne												+
zabytki												+
dobry materiał	+									+		

W trakcie budowy dojdzie do przekształcenia powierzchni terenu, zniszczeniu ulegnie również warstwa gleb zastąpiona powierzchniami utwardzonymi. Chwilowo mogą pojawić się również uciążliwości związane z emisją hałasem, które będą miały charakter lokalny, krótkoterminowy ograniczony do terenu budowy i jego zaplecza.

Znaczną część terenów zieleni urządzonej i usług zajmuje istniejące założenie parkowe, zlokalizowane wzdłuż rzeki Ner, stanowiącej oś hydrologiczną i zasadniczy element przyrodniczy analizowanego terenu. W ramach analizowanego terenu może powstać zabudowa usługowa, wyłącznie w zakresie: turystyki, sportu i rekreacji oraz gastronomii i usług hotelarskich.

Lokalizacja nowoprojektowanych terenów zieleni urządzonej i usług pozytywnie wpłynie na warunki życia mieszkańców sąsiednich terenów. Bliskość terenów zieleni urządzonej i usług umożliwi mieszkańcom czynny i bierny wypoczynek na łonie przyrody. Wpłynie też pozytywnie na budowanie więzi społecznych, dzięki czemu zmniejszy się anonimowość mieszkańców i wzrośnie ich poczucie bezpieczeństwa.

Ze względu na zły stan techniczny części budynków zlokalizowanych na analizowanym terenie oraz wieloletnie zaniedbania w zakresie pielęgnacji roślinności i ochrony walorów estetycznych założenia parkowego, zakłada się, iż powstanie

uporządkowanego, estetycznie zagospodarowanego terenu, z uwzględnieniem wytycznych planu odnośnie ochrony drzewostanu parku, pozytywnie wpłynie na krajobraz analizowanego obszaru.

Ze względu na fakt, iż: nowe obiekty powstaną głównie w otoczeniu istniejącej zabudowy, projekt planu zakłada utrzymanie dużej części terenu jako teren biologicznie czynny i ogranicza wprowadzenie intensywnej zabudowy w ramach obszarów charakteryzujących się największą różnorodnością przyrodniczą (poprzez ustalenie niskiego wskaźnika maksymalnej powierzchni zabudowy i niskiego maksymalnego wskaźnika intensywności zabudowy) oraz określa szczegółowe warunki realizacji infrastruktury technicznej w ramach przedmiotowych terenów oraz zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, ich realizacja nie będzie miała wpływu na pogorszenie stanu środowiska przedmiotowego obszaru.

Przewidywane oddziaływanie nowoprojektowanych terenów zieleni urządzonej i obiektów sportu i rekreacji

	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	neutrale
różnorodność biologiczną	+						+			+		
ludzi		+					+			+		
zwierzęta	+									+		
rośliny	+									+		
wodę	+	+		+						+		
powietrze		+			+					+		
powierzchnię ziemi		+			+		+				+	
krajobraz	+						+			+		
klimat (akustyczny)	+				+		+				+	
zasoby naturalne												+
zabytki												+
dobry materiał	+									+		

W trakcie budowy obiektów sportu i rekreacji dojdzie do przekształcenia powierzchni terenu, zniszczeniu ulegnie również warstwa gleb zastąpiona powierzchniami utwardzonymi. Chwilowo mogą pojawić się również uciążliwości związane z emisją hałasem, które będą miały charakter lokalny, krótkoterminowy ograniczony do terenu budowy i jego zaplecza.

Ze względu na fakt, iż projekt planu zakłada utrzymanie dużej części terenu jako teren biologicznie czynny, ustala zakaz lokalizacji budynków oraz określa szczegółowe warunki realizacji infrastruktury technicznej w ramach przedmiotowych terenów oraz zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, zakłada się, iż realizacja nowych przedsięwzięć w ramach analizowanego terenu nie będzie miała

wpływu na pogorszenie stanu środowiska przedmiotowego obszaru. Powstanie uporządkowanego, estetycznie zagospodarowanego i utrzymanego terenu zieleni urządzonej i obiektów sportu i rekreacji w miejsce obecnych nieużytków pozytywnie wpłynie na krajobraz tego terenu. Zakłada się, że wprowadzenie urozmaiconej roślinności, która stanie się miejscem bytowania zwierząt, w znacznym stopniu zwiększy różnorodność biologiczną na danym terenie. Wprowadzenie terenów zieleni urządzonej spowoduje zatrzymanie wód opadowych, gdyż korzenie drzew i krzewów ułatwiają powolną infiltrację wody deszczowej do gruntu, wydłużając dostępność wody w okresie deficytu opadów. Nowoprojektowana zieleń będzie pochłaniać zanieczyszczenia atmosferyczne, pyły i kurz, wydajnie oczyści powietrze, lokalizacja terenów zieleni urządzonej i obiektów sportu i rekreacji pozytywnie wpłynie na warunki życia mieszkańców sąsiednich terenów, ich bliskość umożliwi mieszkańcom czynny i bierny wypoczynek na łonie przyrody. Wpłynie też pozytywnie na budowanie więzi społecznych, dzięki czemu zmniejszy się anonimowość mieszkańców i wzrośnie ich poczucie bezpieczeństwa.

Zieleń korzystnie wpłynie także na lokalny mikroklimat, obniży temperaturę (poprzez zjawisko odbijania promieni słonecznych szczególnie przez liście drzew i krzewów), drzewa i krzewy w układzie pionowym tworzą też naturalne bariery osłonowe chroniące przed wiatrem. Zieleń planowana na analizowanym terenie powinna także stanowić izolację akustyczną, zakłada się zatem, iż hałas związany z obiektami sportowymi nie powinien przekraczać obowiązujących norm hałasu.

Przewidywane oddziaływanie terenów dróg publicznych												
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	neutralne
różnorodność biologiczną												
ludzi		+		+					+			
zwierzęta		+		+								
rośliny	+	+		+	+			+				
wodę	+			+	+			+				
powietrze		+		+	+			+				
powierzchnię ziemi	+				+			+				
gleby	+							+				
krajobraz	+			+				+				
klimat (akustyczny)		+		+				+				
zasoby naturalne												+
zabytki												+
dobra materialne		+								+		

Przewidywane znaczące oddziaływania w/w przedsięwzięcia na środowisko są uzależnione od fazy jego realizacji.

W trakcie budowy dojdzie do przekształcenia rzeźby terenu, zniszczeniu ulegnie również warstwa gleb zastąpiona powierzchniami utwardzonymi. Zmieniają się warunki dla funkcjonowania dotychczasowych zbiorowisk roślinnych i warunków życia zwierząt. Pojawiać się będą również uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń do powietrza, hałasem, które będą miały charakter lokalny, krótkoterminowy ograniczony do terenu budowy, jego zaplecza oraz dróg dojazdowych.

Funkcjonowanie terenów dróg publicznych może przyczynić się natomiast do gromadzenia w ich bezpośrednim sąsiedztwie zanieczyszczeń oraz hałasu pochodzenia komunikacyjnego, przy czym stopień ich oddziaływania będzie zależeć od rodzaju prowadzonej działalności. Zgodnie jednak z obowiązującymi uregulowaniami prawnymi nie może dochodzić do przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, w szczególności w zakresie hałasu czy emisji zanieczyszczeń. Dodatkowo w projekcie planu ustalono zakaz przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w przepisach odrębnych dla terenów chronionych akustycznie. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż projektowane tereny dróg publicznych nie będą stanowiły źródła zagrożenia dla środowiska.

7. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

a. Powietrze

Główny wpływ ustaleń projektu planu będzie się wiązał z emisją zanieczyszczeń powietrza z systemów grzewczych. Rozwój zabudowy będzie skutkował powstaniem dodatkowego zapotrzebowania na ciepło oraz koniecznością budowy nowych instalacji grzewczych. Charakter zabudowy oraz brak zorganizowanych systemów zaopatrzenia w ciepło w gminie powoduje, że nowe instalacje będą realizowane w trybie indywidualnym. Zasadniczy wpływ na jakość powietrza atmosferycznego na terenach zabudowanych, gdzie stosuje się indywidualne źródła grzewcze, w znaczącej części oparte na spalaniu paliw stałych, ma jakość używanego paliwa. Stosowanie odpadowych mułów wydobywanych z osadników kopalń węgla kamiennego, zawierających znaczne ilości zanieczyszczeń, które są emitowane do atmosfery, znacząco niekorzystnie wpływa na jej stan sanitarny. Dla zdrowia ludzi najgroźniejsze skutki wynikają z wciąż utrzymującego się procederu spalania odpadów komunalnych w piecach grzewczych. Wymiana kotłów grzewczych na wysokosprawne, niskoemisyjne urządzenia, najczęściej wymagające paliwa dobrej jakości, zasadniczo wyklucza spalanie odpadów komunalnych. Działania w tym zakresie pozostają jednak poza regulacjami przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W projekcie planu ustalono nakaz ogrzewanie pomieszczeń gazem, olejem niskosiarkowym lub innymi paliwami zapewniającymi wysoki stopień czystości emisji spalin, w tym stałymi, których stosowanie jest zgodne z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska, dopuszcza się także

wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, zgodnie z określonymi w planie wytycznymi. Nowe instalacje i systemy grzewcze muszą spełniać rygorystyczne kryteria dotyczące emisji tlenku węgla, substancji smolistych czy pyłów, w związku z czym można założyć, że wpływ nowej zabudowy na stan jakości powietrza nie będzie znaczny. Skala rozwoju zabudowy, jej charakter i inne ograniczone zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym nie będą jednak na tyle istotne, by mogły spowodować znaczące modyfikacje cech topoklimatu, w tym pojawienie się na istotną skalę niepożądanych cech, takich jak zmniejszenie bezpośredniego promieniowania słonecznego lub osłabienia wymiany turbulencyjnej powietrza.

Drugim skutkiem powstania nowej zabudowy będzie zwiększenie ruchu samochodowego, skutkujące dodatkową emisją pyłowo-gazową do atmosfery.

b. Powierzchnia ziemi, gleby

Zagospodarowanie terenu objętego projektem planu nie powinno powodować znacznych przekształceń powierzchni ziemi. Oddziaływania na te elementy będzie występować głównie na etapie inwestycyjnym. Realizacja nowej zabudowy będzie się wiązała z nieodwracalnym zajęciem pokrywy glebowej. Całkowite przekształcenie gleb nastąpi w ramach fragmentów terenów zajętych przez budynki, parkingi itp. Wymienione prace nie powinny naruszać głębszych warstw podłoża. Zmiany te jednak należy uznać za nieuniknione w przypadku tego typu inwestycji.

W Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Rzgów na części obszaru objętego projektem planu wskazano występowanie terenów o mało korzystnych i bardzo niekorzystnych warunkach gruntowo-wodnych, dla których wymagane jest badanie podłoża przed podjęciem decyzji o lokalizacji obiektów budowlanych. Tereny o najtrudniejszych warunkach gruntowo-wodnych są wolne od planowanej zabudowy (teren 1ZPu), zaś w terenach ZP/Ut dopuszczono zabudowę o bardzo małej intensywności i niskiej maksymalnej powierzchni zabudowy działki. Z uwagi na istniejącą zabudowę, m. in.: oczyszczalnię ścieków i zabudowania w ramach zespołu parkowego Gospodarz, wymagającego rewitalizacji, nie wydaje się uzasadniona całkowita rezygnacja z zabudowy w południowej i wschodniej części obszaru objętego projektem planu, gdzie występują tereny o wymagających warunkach gruntowo-wodnych. Ponadto zakłada się, iż współczesne technologie budowlane pozwolą na swobodne kształtowanie zabudowy na tym terenie, wybór konkretnych rozwiązań technicznych, koniecznych do zastosowania podczas budowy obiektów budowlanych na terenach o wymagających warunkach gruntowo-wodnych, nastąpi na etapie sporządzania projektów technicznych obiektów budowlanych. Zgodnie z *Opracowaniem ekofizjograficznym – miasto i gmina Rzgów (marzec 2021 r.)* ze względu na trudne warunki geotechniczne dla posadowienia budynków, na części obszaru objętego opracowaniem niezbędne będzie poszukiwanie rozwiązań pośredniego posadowienia, ze względu na to, zaleca się stosowanie rozwiązań planistycznych ograniczających powierzchnię zabudowy, ale umożliwiających poszukiwanie korzystniejszych warunków na większym obszarze.

Zgodnie z *Opracowaniem ekofizjograficznym – miasto i gmina Rzgów (marzec 2021 r.)* gleby na terenie analizowanym nie znajdują się w obszarze, na którym były prowadzone uprawy polowe. Prowadzona działalność szkółkarsko – ogrodnicza

przyczyniła się do erozji gleb i obniżenia przydatności dla produkcji rolniczej. Na obszarze opracowania znajdowały się gleby chronione na podstawie przepisów odrębnych – grunty klas IIIa i IIIb, po powierzchni ok. 6 ha. Postępująca degradacja stanu gleb znalazła potwierdzenie w wydanej przez Starostę decyzji GiK.6620.12.2019 z dnia 12.11.2019 roku zatwierdzającej zmiany klas glebowych i rodzajów użytków na nieruchomościach położonych w Powiecie Łódzkim Wschodnim, Gminie Rzgów, obrębie ewidencyjnym Gospodarz, na działach nr 242/7 oraz 242/12. (decyzja w załączeniu). Badanie gleb przeprowadzono na działkach nr 242/7 oraz 242/12, niemniej jednak z uwagi na położenie w ramach jednego kompleksu, użytkowanych w podobny sposób, poddanie podobnym czynnikom degradującym, można uprawdopodobnić, iż podobne procesy powodujące obniżenie rolniczej przydatności gleb zachodzą na gruntach na sąsiednich. Głównym czynnikiem wpływającym na pogorszenie stany gleb w omawianym obszarze są arterie komunikacyjne, ponieważ tereny narażone są w sposób ciągły na zanieczyszczenia powstałe w wyniku spalania paliw: tlenki azotu, węglowodory i pierwiastki śladowe, w tym ołów. Eksploatacja dróg i pojazdów jest również przyczyną przenikania do gleby związków organicznych i metalicznych: kadmu, niklu, miedzi i cynku. Kolizje drogowe z udziałem pojazdów transportujących substancje niebezpieczne powodują lokalne zagrożenia dla środowiska glebowego przez skażenia substancjami ropopochodnymi, kwasami i innymi.

Jako rekompensatę zajętych terenów ustalenia planu zawierają przepisy dotyczące minimalnych udziałów powierzchni czynnych biologicznie pozwalające ograniczyć w pewnym stopniu zasięg potencjalnej degradacji gleb i powierzchni ziemi.

c. Wody powierzchniowe i podziemne

Zaopatrzenie w wodę, zgodnie z ustaleniami projektu planu, ma się odbywać poprzez sieć wodociągową. Dodatkowo projekt planu ustala możliwość zaopatrzenia w wodę bezpośrednio z ujęć wód podziemnych. W zakresie gospodarowania ściekami projekt planu zakłada, że ich odprowadzenie odbywać się będzie w przy pomocy sieci kanalizacji sanitarnej, a w przypadku braku możliwości podłączenia do sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie indywidualnych systemów oczyszczania ścieków (czyli np. z wykorzystaniem przydomowych lub przyzakładowych oczyszczalni ścieków lub zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe). W zakresie gospodarki wodno-ściekowej projekt planu ustala prawidłowe warunki z punktu widzenia ochrony wód w rejonie planu i gminie. Podłączenie obiektów do istniejących sieci: wodociągowej i kanalizacyjnej stwarza optymalne warunki ochrony wód. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych plan ustala, iż obowiązuje maksymalne zagospodarowanie wód opadowych w granicach działki budowlanej przez naturalną i wymuszoną retencję, przy projektowaniu wewnętrznej sieci kanalizacji deszczowej należy uwzględnić potrzebę i możliwości zatrzymania wód opadowych w miejscu opadu i maksymalne spowolnienia ich odprowadzania do zbiorników, dopuszcza się także odprowadzenie wód opadowych i roztopowych poprzez systemy kanalizacji deszczowej, w tym systemy zbiorcze.

Z punktu widzenia projektowanego dokumentu głównym celem środowiskowym określonym w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w przypadku jednolitych części wód powierzchniowych jest osiągnięcie co najmniej dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego, natomiast w przypadku jednolitych części wód podziemnych osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ilościowego i chemicznego. W przypadku braku możliwości spełnienia w/w wymagań dopuszczone są pewne odstępstwa (derogacje), które szczegółowo zostały przedstawione w rozdziale 3b niniejszego opracowania. W ramach zlewni nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości, przez co w kolejnych latach konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania. W związku z powyższym realizacja ustaleń planu, który reguluje zasady prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej oraz odprowadzania wód opadowych lub roztopowych może przyczynić się do polepszenia stanu JCW Ner do Dobrzyńki, przy czym w celu osiągnięcia zakładanych celów środowiskowych w przedmiotowych zlewniach należy równocześnie podjąć szereg działań na poziomie krajowym (zostały one szczegółowo określone w pkt 3b niniejszej prognozy).

Obszar planu położony jest w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 401 Niecka Łódzka, w związku z czym w projekcie planu ustalono: zakaz lokalizacji obiektów i prowadzenia działalności uciążliwych dla zasobów jakościowych wód podziemnych oraz przestrzeganie rygorów sanitarnych dla nowo realizowanego zagospodarowania i zakaz składowania odpadów niebezpiecznych określonych w przepisach odrębnych dotyczących odpadów.

Ponadto powiększenie obszarów zabudowanych może spowodować zmniejszenie zdolności infiltracyjnych gruntów przypowierzchniowych, zwłaszcza na terenach zajętych przez fundamenty, a także drogi dojazdowe.

Plan dopuszcza realizację zabudowy w ramach jednostki planistycznej 2ZP/Ut na terenach obecnie zajmowanych przez 4 stawy, gdyż w lutym 2020 r. uzyskano pozwolenie wodnoprawne na likwidację przedmiotowych stawów. Zgodnie z Operatem wodnoprawnym, wykonanym w celu uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na likwidację przedmiotowych stawów: *„Analizowany teren inwestycji w przeszłości funkcjonował jako obiekt stawowy do chowu i hodowli ryb. (...) Ponieważ wieloletnie nieużytkowanie obiektu spowodowało znaczną degradację urządzeń i budowali oraz zły stan jazu na rzece Ner, a także z uwagi na przyszłościowe plany wykorzystania części terenu pod zabudowę (...) inwestor postanowił uporządkować stan urządzeń melioracyjnych i po oględzinach na gruncie ustalono, że większość urządzeń albo nie nadaje się do użytkowania, bo utraciła sprawność techniczną albo uległa częściowemu zanikowi lub teren przewidziano do wykorzystania w ramach przyszłościowego zagospodarowania pod budownictwo mieszkaniowe, więc powstała konieczność by zlikwidować dużą część urządzeń melioracyjnych i stawowych, aby nie powodowały zagrożeń (...).”*

Zgodnie z *Opracowaniem ekofizjograficznym – miasto i gmina Rzgów (marzec 2021 r.)* w granicach opracowania znajdują się pozostałości stawów hodowlanych i podworskich wraz z siecią urządzeń regulujących i piętrzących przepływ wody. Wszystkie te zbiorniki sztuczne powstały w czasach prowadzonej tam gospodarki rolnej. Obszar w przeszłości funkcjonował jako obiekt stawowy do chowu i hodowli ryb spokojnego żeru, ryb karpioatych. Obiekt nie pełni swej funkcji więcej jak kilka dekad, przez co ulega dekapitalizacji i niszczeniu. Oddziaływanie istniejących

stawów na teren sąsiedni nie występuje, bo nie magazynują wody powierzchniowej, nie są odbiornikami dla wody opadowej, dna istniejące stawów są powyżej lustra wody gruntowej, co jest efektem zamulenia mis stawowych i zarośnięcia dziką roślinnością, która szybko powraca na ten teren. Stawy nie miały oznaczonego melioracyjnego zasięgu oddziaływania. Na podstawie oględzin na gruncie i analizy mapy sytuacyjno - wysokościowej uznaje się, że zasięg oddziaływania stawów mieści się w obszarze mis stawowych, bo nie odwadniają i nie nawadniają sąsiedniego terenu, ani nie powodują wahań lustra wody w gruncie. Obecnie w obrocie prawnym funkcjonuje prawomocna decyzja PO.ZUZ.5.421.1039.2019.AP z dnia 3 lutego 2020 roku w sprawie udzielenia pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych, w ramach częściowej likwidacji i odbudowy obiektu stawowego, zgodnie z którą może zostać zlikwidowana większość stawów i urządzeń stawowych na tym obszarze.

d. Klimat

Żadne z przewidzianych w projekcie planu przedsięwzięć nie przyczyni się do pogłębienia zmian klimatu oraz zwiększenia wrażliwości elementów środowiska na zmiany klimatu. Projekt planu reguluje bowiem zasady zaopatrzenia planowanych inwestycji w energię elektryczną czy ciepło.

Zmiany klimatu niosą za sobą szereg zagrożeń. Są to między innymi:

- fale upałów (w tym oddziaływanie na ludzkie zdrowie, szkody dla zbiorów, pożary lasów itp.),
- susze (w tym mniejsza dostępność i gorsza jakość wody i zwiększone zapotrzebowanie na wodę),
- powodzie,
- ekstremalne opady,
- burze i silne wiatry (w tym zniszczenia infrastruktury, budynków, pól i lasów),
- ulewne deszcze,
- fale chłodu,
- szkody wywołane zamarzaniem i odmarzaniem.

Głównym zagrożeniem w obszarze objętym planem może być gwałtowny spływ wód opadowych z powierzchni dachów, a co za tym idzie brak możliwości zatrzymania wód opadowych w powierzchniach biologicznie czynnych oraz przeciążenie kanalizacji deszczowej. Określone w planie wskaźniki zagospodarowania oraz sposób odprowadzania wód opadowych i roztopowych powinny być wystarczającą ochroną przed wyżej opisanym zagrożeniem.

Analizując przystosowanie projektowanych inwestycji, pod kątem przystosowania do postępujących zmian klimatu, które przekładają się na częstotliwość występowania zjawisk ekstremalnych, należy stwierdzić, iż do podstawowych działań mających na celu ochronę przed klęskami żywiołowymi należy zaliczyć:

- wyłączenie z zabudowy terenów o zwiększonym ryzyku katastrof naturalnych, takich jak: powodzie, podtopienia, osuwiska, tereny zagrożone erozją,

- utrzymanie istniejących korytarzy i ciągów ekologicznych wolnych od zabudowy,
- zachowanie odpowiedniej puli terenów aktywnych biologicznie (zwłaszcza w ramach terenów zabudowy oraz w ich sąsiedztwie). Odgrywają one bowiem istotną rolę w łagodzeniu ekstremów pogodowych, retencjonują wodę oraz spowalniają spływy powierzchniowych, które mogą stanowić istotne źródło zagrożenia zwłaszcza w wyniku nawałnych opadów. Wzrost terenów uszczelnionych oraz nieprawidłowe odprowadzanie i gospodarowanie wodami opadowymi może być przyczyną wielu podtopień, powodujące znaczne straty na terenach zurbanizowanych,
- dywersyfikację źródeł zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepło – poprzez dopuszczenie w zapisach planu źródeł odnawialnych umożliwi zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych oraz stwarza nowe możliwości zarządzania energią w budynkach, zwłaszcza w perspektywie systematycznego ocieplania się klimatu. Przekłada się to również na zwiększenie możliwości budowy domów pasywnych oraz domów, w których do ogrzewania powietrza zimą i schładzania latem będzie można wykorzystać odnawialne źródła energii.

e. Zwierzęta, rośliny i różnorodność biologiczna

Ustalenia projektu planu i realizacja nowych obiektów (w tym: budynków oraz dróg), jak każda inwestycja budowlana, w sposób bezpośredni oddziaływać może na stan siedlisk oraz liczebność i stan gatunków flory i fauny naziemnej, występujących w obrębie terenu, na którym prowadzone będą prace budowlane. Ze względu na zachowanie terenów o największej bioróżnorodności przyrodniczej tj. pasów zieleni nadwodnej, jako tereny rolnicze lub tereny zieleni urządzonej i usług oraz tereny zieleni urządzonej i obiektów sportu i rekreacji (w ramach których projekt planu zakłada: utrzymanie dużej części terenu jako teren biologicznie czynny, niski wskaźnik maksymalnej powierzchni zabudowy, niski wskaźnik maksymalnej intensywności zabudowy lub zakaz lokalizacji budynków w terenie 1ZPu) należy stwierdzić, iż ustalenia projektu planu i realizacja nowych obiektów nie będą miały wpływu na stan lub ilość występujących w gminie siedlisk przyrodniczych oraz występującej w jej granicach fauny. W celu ochrony szczególnych walorów istniejącego drzewostanu projekt planu ustala: w terenach zieleni urządzonej i usług oraz w terenach dróg publicznych i ciągów pieszo - rowerowych zakaz usuwania drzew spełniających wymogi uznania ich za pomnik przyrody w zakresie obwodu pnia oraz zakaz usuwania drzew objętych ochroną oraz drzew w zespołach objętych ochroną, zgodnie z rysunkiem planu. Poza tym w ramach dróg publicznych projekt planu ustala obowiązek nasadzenia zieleni z wykorzystaniem rodzimych gatunków drzew.

Różnorodność biologiczna podnosi odporność przedsięwzięć oraz obszarów na oddziaływanie zmian klimatu i klęsk żywiołowych. Dobrze funkcjonujące tereny zielone mogą regulować np.: strumienie deszczówki zmniejszając ryzyko zalania. Obszary zielone mają wpływ chłodzący i ograniczają oddziaływanie fal upałów, zwłaszcza wśród zwartej zabudowy. Rośliny stabilizują glebę, ograniczając ryzyko

osuwisk. Wspieranie różnorodności może również przynieść wyraźne korzyści w zakresie obiegu węgla, zwiększając możliwość pochłaniania i składowania dwutlenku węgla w glebie i materii roślinnej. W związku z powyższym bardzo istotna z punktu widzenia projektowanego dokumentu była ochrona bioróżnorodności biologicznej, co pośrednio będzie przeciwdziałać negatywnym skutkom klęsk żywiołowych, które w wyniku zmian klimatycznych mogą stanowić coraz większe źródło zagrożenia.

Ustalenia projektu planu chronią bioróżnorodność biologiczną poprzez racjonalne kształtowanie przestrzeni, lokalizowanie funkcji i odpowiedni sposób zagospodarowania terenu zgodny z jego predyspozycjami przyrodniczymi (walorami i wrażliwością na degradację). Zachowane są istniejące korytarze ekologiczne i ich drożność, co stanowi jeden z ważniejszych instrumentów pozwalających łagodzić presję na gatunki, poprzez utrzymanie kanałów ich migracji oraz dyspersji na nawo zasiedlanych terenach. Sam rozwój zabudowy wykorzystuje w sposób maksymalny istniejące zainwestowanie (w szczególności sieć drogową, systemy infrastruktury technicznej). Dodatkowo projekt planu wprowadza zasady ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu poprzez wprowadzenie wskaźników dotyczących wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenu dzięki czemu zapewnia odpowiednie warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej, warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu w ramach terenów przeznaczonych do zainwestowania.

f. Klimat akustyczny

Nie przewiduje się, by któreś z przedsięwzięć określonych w planie było źródłem istotnych zmian w klimacie akustycznym (poza zwiększonym krótkotrwałym hałasem związanym z prowadzeniem prac budowlano-montażowych, który jednak ogranicza się do terenu budowy, zaplecza budowy oraz dróg dojazdowych i związany jest z każdym procesem inwestycyjnym). Mając na uwadze wymagania obowiązujących przepisów, dotyczących zasad kształtowania warunków akustycznych w środowisku, w ustaleniach projektu planu wprowadzono zakaz przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w przepisach odrębnych dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami:

- MN jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- MNU jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- MW jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego,
- ZP/Ut jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych i zamieszkania zbiorowego,
- ZPu jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych i zamieszkania zbiorowego.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż respektowanie zapisów planu pozwoli na zachowanie klimatu akustycznego na poziomie określonym w przepisach odrębnych.

g. Krajobraz

Projekt planu przestrzega zasad estetyki i spójności z otaczającym krajobrazem wszelkich realizowanych obiektów. Przeobrażenia krajobrazu w ramach terenów zabudowy (wyłączywszy fazę budowy nowych obiektów) nie powinny być znaczące, ponieważ w sąsiedztwie znajduje się już zabudowa. Zagospodarowanie tych terenów będzie się wiązało z przeobrażeniem krajobrazu otwartego na krajobraz zurbanizowany. W miejscu dotychczasowych łąk i nieużytków powstaną obiekty kubaturowe, nowa sieć dróg. W krajobrazie otwartym pojawią się przeszkody, zmianie ulegnie widok sylwety miejscowości. W celu minimalizacji zmian plan ustala parametry zabudowy, w szczególności maksymalną dopuszczalną wysokość zabudowy.

W pozostałych terenach we wczesnej fazie ich użytkowania wpływ na krajobraz będzie się ograniczał do czasowego zmniejszenia estetyki (oddziaływania niekorzystne krótkoterminowe, chwilowe), poprzez trwające procesy budowlane.

h. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Jako zasoby naturalne można rozumieć każdy element środowiska przyrodniczego. Ponieważ jednak wpływ ustaleń planu na wody, gleby, klimat, rośliny, itp. elementy omówiono wcześniej, w tym miejscu pod pojęciem „zasoby naturalne” zdefiniowano oddziaływanie na udokumentowane złoża surowców naturalnych. Na obszarze objętym planem nie występują udokumentowane złoża kopalin, przedsięwzięcia, które mogą być skutkiem realizacji ustaleń planu, nie będą miały zatem żadnego wpływu na zasoby naturalne.

i. Obszary chronione, w tym obszary Natura 2000

W granicach obszaru objętego planem zlokalizowanych jest 8 pomników przyrody. Zgodnie z zapisami §9 pkt 3 projektu planu ustala się zakaz usuwania drzew objętych ochroną. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż realizacja projektowanego dokumentu nie będzie miała wpływu na obszary cenne przyrodniczo znajdujące się w jego granicach. Projekt planu nie obejmuje swoim zasięgiem obszarów sieci Natura 2000 i nie przewiduje się jego wpływu na takie obszary.

j. Oddziaływanie na środowisko kulturowe

W granicach obszarów objętych projektem planu występują obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków - dawny zespół folwarczny oraz park w Gospodarzu, I ćw. XX wieku – obszar wpisany do gminnej ewidencji zabytków.

Zgodnie z projektem planu dla budynków wpisanych do gminnej ewidencji zabytków ustala się:

- zabezpieczenie i utrzymanie zabytku oraz korzystanie z niego w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości,
- zachowanie jednolitej kolorystyki stolarki okiennej i drzwiowej z utrzymaniem oryginalnych podziałów,

- dopuszcza się remont elewacji z obowiązkiem zachowania jej charakterystycznych elementów,
- zakaz umieszczania na elewacji urządzeń technicznych, tj. czerpnie i wyrzutnie powietrza, anteny satelitarne, mikroinstalacje fotowoltaiczne, skrzynki przyłączeniowe elektryczne i gazowe,
- przy odbudowie budynku obowiązuje zachowanie i odtworzenie gabarytów budynku, zachowanie i odtworzenie geometrii dachu, zachowanie formy architektonicznej i detalu architektonicznego, proporcji obiektu, dyspozycji i artykulacji elewacji (w tym proporcji otworów zewnętrznych), detalu, materiałów i faktur wypraw zewnętrznych, zachowanie jednolitej kolorystyki stolarki okiennej i drzwiowej z utrzymaniem oryginalnych podziałów,
- dopuszcza się rozbudowę budynku przy czym powierzchnia zabudowy części rozbudowywanej nie może przekroczyć 50% obecnej powierzchni zabudowy zabytku,
- przy rozbudowie obowiązuje podkreślenie i eksponowanie istniejącego zabytku,
- wysokość rozbudowywanej części obiektu nie może przekraczać wysokości zabytku.

Ponadto plan wyznacza strefę konserwatorskiej ochrony zespołu architektoniczno – krajobrazowego w Gospodarzu w granicach oznaczonych na rysunku planu, w której ustala się:

- nakaz ochrony i zachowania ekspozycji budynków w terenie 4ZP/Ut wpisanych do gminnej ewidencji zabytków, od strony dróg 1KDD i 2KDD, poprzez stosowanie zieleni niskiej dla nowych nasadzeń, tj. trawników i roślin okrywowych, w tym krzewów, nie wyższych niż 3 m;
- zakaz tworzenia dominant przestrzennych, rozumianych jako nowe budynki wyróżniające się spośród zabudowy w strefie, formą czy gabarytami, obniżających wartość ekspozycyjną zabytków,
- nakaz stosowania w granicach strefy spójnych stylistycznie obiektów małej architektury o wysokości do 3 m oraz oświetlenia ciągów pieszych i rowerowych, z zachowaniem jednakowych kolorów w obrębie jednej grupy materiałowej;
- zakaz stosowania nawierzchni bitumicznych na drogach, miejscach do parkowania, ciągach pieszych i rowerowych,
- zakaz umieszczania na elewacji budynków (z uwzględnieniem ustaleń dla budynków wpisanych do gminnej ewidencji zabytków) urządzeń technicznych, tj. czerpnie i wyrzutnie powietrza, anteny satelitarne, mikroinstalacje fotowoltaiczne, skrzynki przyłączeniowe elektryczne i gazowe,
- dla terenu 4ZP/Ut dopuszcza się w granicach strefy zabezpieczenie maksymalnie 50% minimalnej ilości miejsc do parkowania, wynikającej z ustaleń dla terenu.

Na obszarze planu, zgodnie ze wskazaniem rysunku planu, znajduje się stanowisko archeologiczne, stanowiące świadectwo wielowiekowego osadnictwa na tych ziemiach, dla którego w projekcie planu wyznaczono strefę ochronną stanowiska

w której, dla inwestycji związanych z pracami ziemnymi, wymagane jest przeprowadzenie badań archeologicznych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Znaczna część obszaru objętego planem znajduje się w strefie konserwatorskiej ochrony zespołu architektoniczno – krajobrazowego w Gospodarzu.

W związku z powyższym przy respektowaniu zapisów planu nie przewiduje się negatywnego wpływu przedsięwzięć, które mogą być skutkiem realizacji ustaleń planu, na środowisko kulturowe.

k. Oddziaływanie na ludzi

W celu uniknięcia potencjalnych oddziaływań na zdrowie ludzi plan wprowadza szereg obostrzeń, w tym:

- wyznacza strefę ochronną od napowietrznych linii elektroenergetycznych 15kV,
- zakazuje przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w przepisach odrębnych dla poszczególnych rodzajów terenów chronionych akustycznie,
- zakazuje lokalizacji budynków oraz utwardzania terenu (za wyjątkiem terenów dróg publicznych i wewnętrznych) na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

Realizacja nowych obiektów sportowo-rekreacyjnych wzbogaci istniejącą ofertę rekreacyjną dostępną dla okolicznych mieszkańców, dzięki czemu pomoże w ich aktywizacji ruchowej, co bezpośrednio pozytywnie wpłynie na ich zdrowie.

W celu zmniejszenia oddziaływania funkcji uciążliwych na zabudowę mieszkaniową w projekcie planu wyznaczono strefę zieleni izolacyjnej, w ramach której ustalono zakaz lokalizacji budowli o wysokości powyżej 10 m oraz obowiązek nasadzeń w postaci drzew i krzewów, których naturalna wysokość wynosi min. 1,5 m.

Przy respektowaniu zapisów planu nie przewiduje się elementów przestrzeni mogących mieć bezpośredni stały negatywny wpływ na zdrowie i warunki życia ludzi.

8. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Określenie zestawu uniwersalnych wytycznych służących ochronie przyrody i środowiska oraz niwelujących negatywne oddziaływania jest trudne. W zależności od zastosowanej techniki oraz opracowanej technologii, wrażliwość poszczególnych komponentów środowiska i przyrody, na niekorzystne formy oddziaływania jest różna.

Projekt planu, w celu zminimalizowania potencjalnych oddziaływań, które mogą być skutkiem realizacji jego zapisów, wprowadza następujące rozwiązania eliminujące, ograniczające i kompensujące możliwe negatywne oddziaływania, w tym:

- ustalenie zakazu realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony środowiska; zakaz nie dotyczy inwestycji celu publicznego z zakresu telekomunikacji, infrastruktury technicznej i dróg,
- wyznaczenie na rysunku planu strefy zieleni izolacyjnej, w ramach której ustalono zakaz lokalizacji budowli o wysokości powyżej 10 m, obowiązek nasadzeń w postaci drzew i krzewów, których naturalna wysokość wynosi min. 1,5 m,
- określenie minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy, ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie, co chociaż częściowo powinno złagodzić przekształcenia środowiska spowodowane utwardzeniem części terenu poprzez wprowadzenie zabudowy, budowę parkingów itp.,
- określenie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, ważnej ze względu na prawidłowe funkcjonowanie każdego terenu,
- wprowadzenie w ustaleniach projektu planu zakazu przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w przepisach odrębnych dla poszczególnych rodzajów terenów chronionych akustycznie,
- wyznaczenie stref ochronnych napowietrznych linii elektroenergetycznych.

W przypadku respektowania zapisów projektu planu stan środowiska przedmiotowego obszaru nie powinien ulec znacznemu pogorszeniu, dlatego w prognozie oddziaływania na środowisko nie wyznacza się dodatkowych rozwiązań, które mogłyby zapobiegać, ograniczać i rekompensować negatywny wpływ na środowisko projektowanego zagospodarowania.

9. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU

Projektowane funkcje przyczynią się do zmian w stanie środowiska, szczególnie w zakresie degradacji pokrywy glebowej, zmniejszeniu powierzchni biologicznie czynnej, które będą rezultatem realizacji nowej zabudowy, infrastruktury technicznej. Jednak przy zastosowaniu szeregu rozwiązań mających na celu zminimalizowanie potencjalnych oddziaływań, nie należy spodziewać się skutków, które należałoby klasyfikować w kategorii zagrożeń środowiska.

W związku z powyższym nie formułuje się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie planu. Prognoza oddziaływania na środowisko była sporządzana równocześnie z opracowaniem projektu planu miejscowego. Dzięki temu możliwe było wprowadzenie takich rozwiązań, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najkorzystniejszych, a zarazem optymalnych kierunków działań.

10. TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCE Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO OPRACOWUJĄC RAPORT.

W trakcie przedmiotowej analizy nie napotkano na trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.

Żadne rozwiązania zawarte w projektowanym dokumencie nie będą powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko.

12. POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Głównym celem sporządzenia planu jest ustalenie nowego przeznaczenia na terenach przeznaczonych w obowiązującym planie miejscowym na inne funkcje. Przedmiotowy plan stanowi realizację ustaleń studium w zakresie określenia nowych kierunków zagospodarowania poszczególnych terenów.

Z uwagi na to, że teren objęty projektem planu objęty jest obowiązującym planem miejscowym, w przypadku odstąpienia od realizacji nowego planu sposób zagospodarowania terenów oraz ich przeznaczenie będzie regulowany w oparciu o aktualne prawo miejscowe. Przedmiotowe tereny są już częściowo zainwestowane, a potencjalne dogęszczenie zabudowy może spowodować niewielkie przekształcenia w zakresie: powierzchni biologicznie czynnych, przy czym ich szczegółowe oddziaływanie przedstawia prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rzgów zatwierdzonego uchwałą Nr XI/95/2003 Rady Gminy Rzgów z dnia 22 lipca 2003 r.

13. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.

Zgodnie z art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym organ sporządzający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego – Wójt Gminy Rzgów – zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji rady przeprowadzić analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym (w tym realizacji projektowanego dokumentu). Jednak przepisy w/w ustawy nie regulują metod analizy zapisów planu. Instrumentem badania jakości środowiska jest monitoring, zapisany w odrębnych aktach prawnych. Jego zakres i częstotliwość pomiarów zależy od rodzaju inwestycji zapisanych w planie.

14. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejszy dokument jest prognozą oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części miasta Rzgowa rejon ul. Stawowa, ul. Katowicka, ul. Pabianicka oraz części wsi Gospodarz rejon ul. Cegielniana oraz droga bez nazwy, którą wykonuje się w ramach przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Niniejsze opracowanie zawiera prezentację i ocenę ww. projektu z punktu widzenia problemów środowiska przyrodniczego. Prognoza składa się jedynie z części tekstowej.

Zawartość prognozy podzielono na następujące części:

- Informacje ogólne (wprowadzenie) na temat sporządzanego dokumentu, jego podstaw prawnych, przedmiotu i celu opracowania oraz materiałów wykorzystywanych przy sporządzaniu prognozy;
- Analizy i oceny stanu istniejącego środowiska, z uwzględnieniem elementów chronionych – Teren objęty ustaleniami planu jest położony we wschodniej części miejscowości Gospodarz oraz w zachodniej części miasta Rzgów i przylega do drogi powiatowej oraz do dróg krajowych. W ramach terenów zainwestowanych znajduje się zabudowa usługowa, mieszkaniowa oraz tereny infrastruktury technicznej (oczyszczalnia ścieków). Elementami zagospodarowania terenu objętego ustaleniami planu są także wody powierzchniowe, zadrzewienia oraz nieużytki. Według fizyczno-geograficznej regionalizacji Polski Kondrackiego obszar objęty planem leży w zasięgu prowincji Niż Środkowoeuropejski, w ramach podprowincji Niziny Środkowopolskie, w makroregionie Wzniesienia Południowo-mazowieckie, w mezoregionie Wzniesienia Łódzkie. Rzeźba obszaru objętego planem, została ukształtowana w postaci wysoczyzny morenowej płaskiej, powstałej w okresie zlodowacenia środkowopolskiego, stadiału Warty. Gmina Rzgów położona jest w zasięgu synklinorium szczecińsko – łódzko – miechowskiego Podłoże osadów mezozoicznych na analizowanym terenie stanowią osady kredy górnej w postaci opok z wkładkami margli. Na całym analizowanym na utworach kredy zalegają osady czwartorzędowe. Na obszarze objętym planem nie występują udokumentowane złoża kopalin oraz tereny i obszary górnicze. Według regionalizacji hydrogeologicznej B. Paczyńskiego (1995) gmina leży w VII regionie hydrogeologicznym zwanym „Łódzkim”, w którego granicach wody podziemne poziomów użytkowych (pierwszy poziom wodonośny) występują w utworach czwartorzędowych i kredowych, lokalnie w paleogeńsko-neogeńskich (trzeciorzędowych). Cały obszar gminy i miasta Rzgów położone są w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 401 Niecka Łódzka. Powierzchniową sieć hydrologiczną terenu objętego ustaleniami projektu planu buduje rzeka Ner wraz z dopływami, głównie w postaci rowów melioracyjnych. Wody powierzchniowe stojące reprezentują przede wszystkim zbiorniki wodne występujące w dolinie rzeki Ner, zlokalizowane w środkowej części analizowanego terenu. Na omawianym obszarze dominują gleby słabe, w przeważającej większości kompleksu żytniego słabego i najsłabszego, wytworzone na piaskach luźnych i słabo gliniastych. Jedynie w centralnej części obszaru występują na niedużej powierzchni gleby kompleksu pszennego dobrego, wytworzone na glinie lekkiej. Na analizowanym terenie znajdują się także gleby: czarne ziemie zdegradowane, gleby szare, gleby brunatne wylugowane, brunatne kwaśne i gleby torfowo-mułowe. Miejscowo występują gleby bielcowe i pseudobielcowe, wytworzone na piasku gliniastym mocnym. Bonitacja gleb na omawianym obszarze waha się od IIIb do VI. Obszar gminy i miasta Rzgów znajduje się w Dzielnicy Łódzkiej w świetle regionalizacji rolniczo-klimatycznej Polski (według R. Gumińskiego). Zgodnie z podziałem Polski na regiony klimatyczne w świetle frekwencji dni z różnymi typami pogody (według A.

Wosia) gmina i miasto Rzgów leżą w granicach regionu XVII, tj. regionu środkowopolskiego. Na tle innych regionów wyróżnia się on większą liczbą dni z pogodą bardzo ciepłą oraz dni mroźnych z dużym zachmurzeniem i opadem. Jest to strefa tzw. cyrkulacji zachodniej i południowo-zachodniej. Zieleń na terenie obszaru opracowania reprezentują zadrzewienia i pojedyncze drzewa, a także ich skupiska krzewów, szczególnie na granicach pól, na miedzach (tzw. zieleń śródpolna), przy drogach głównych i polnych oraz wzdłuż cieków wodnych (godna uwagi cenna zieleń łąkowa). Występowanie zwierząt ściśle związane jest ze zbiorowiskami roślinnymi, w których znajdują pożywienie i schronienie. Zatem w związku ze zmianami szaty roślinnej (wylesienia, osuszanie łąk, procesy urbanizacyjne) zniszczone zostały naturalne siedliska i biotopy. Na analizowanym terenie występuje fauna wodna, nadwodna i terenów rolniczych. W granicach obszaru objętego planem brak form ochrony przyrody prócz pomników przyrody. W granicach obszarów objętych projektem planu występują obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków - dawny zespół folwarczny oraz park w Gospodarzu, I ćw. XX wieku – obszar wpisany do gminnej ewidencji zabytków. Na obszarze planu, zgodnie ze wskazaniem rysunku planu, znajduje się stanowisko archeologiczne, stanowiące świadectwo wielowiekowego osadnictwa na tych ziemiach. Znaczna część obszaru objętego planem znajduje się w strefie konserwatorskiej ochrony zespołu architektoniczno – krajobrazowego w Gospodarzu.

- Analiza stanu i ocena istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu – do głównych źródeł zagrożenia w ramach terenów objętych planem zaliczyć należy:
 - emisje zanieczyszczeń do atmosfery pochodzących z indywidualnych źródeł ciepła, lokalnych kotłowni oraz w pewnym zakresie emisję zanieczyszczeń powstających podczas spalania paliw płynnych w silnikach pojazdów,
 - zły stan JCWP Ner do Dobrzynki – przy czym aktualnie nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników ich jakości.
 - transport drogowy jest podstawowym źródłem hałasu na analizowanym terenie, największe natężenie ruchu i najbardziej zagrożone rejony oddziaływania hałasu drogowego obserwuje się w sąsiedztwie dróg krajowych: nr 71 i 91.
 - obszar objęty planem znajduje się w zasięgu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.
- Przedstawienia rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych zawartych w planie – na obszarze objętym planem ustalono następujące przeznaczenie terenów: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługi, zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, zieleń urządzona i usługi, zieleń urządzona i obiekty sportu i rekreacji, zabudowa usługowa, zabudowa usługowa, produkcyjna i usługowa, tereny rolnicze, drogi publiczne – droga główna, drogi publiczne – droga zbiorcza, drogi publiczne – droga lokalna, drogi publiczne – droga dojazdowa, ciąg pieszo – rowerowy, parking, wody powierzchniowe, teren infrastruktury technicznej – oczyszczalnia ścieków. W ramach modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, plan wprowadza następujące regulacje: w zakresie uzbrojenia terenu: ustala się zachowanie i użytkowanie istniejących urządzeń infrastruktury technicznej z możliwością przebudowy lub rozbudowy, dopuszcza się dokonywanie podziałów działek na potrzeby lokalizacji infrastruktury technicznej, w zakresie zaopatrzenia w wodę: ustala się zaopatrzenie w wodę na cele bytowe, gospodarcze i przeciwpożarowe z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej, dopuszcza się zaopatrzenie w wodę do celów bytowych i gospodarczych z indywidualnych źródeł; w zakresie odprowadzania ścieków: odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej, w przypadku braku możliwości podłączenia do sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie indywidualnych

rozwiązań w tym zakresie, w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych: obowiązuje maksymalne zagospodarowanie wód opadowych w granicach działki budowlanej przez naturalną i wymuszoną retencję, przy projektowaniu wewnętrznej sieci kanalizacji deszczowej należy uwzględnić potrzebę i możliwości zatrzymania wód opadowych w miejscu opadu i maksymalne spowolnienia ich odprowadzania do zbiorników, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych poprzez systemy kanalizacji deszczowej, w tym systemy zbiorcze, w zakresie zaopatrzenia w gaz i systemu gazowniczego ustala się: zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej, dopuszcza się zaopatrzenie w gaz ze zbiorników zlokalizowanych na terenie działek budowlanych lub butli; w zakresie zaopatrzenia w ciepło: nakazuje się ogrzewanie pomieszczeń gazem, olejem niskosiarkowym lub innymi paliwami zapewniającymi wysoki stopień czystości emisji spalin, w tym stałymi, których stosowanie jest zgodne z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska; dopuszcza się stosowanie nośników energii wytwarzanych przez odnawialne źródła energii, z uwzględnieniem ustaleń zawartych w pkt 8); w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną i systemu elektroenergetycznego: ustala się zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej na warunkach określonych w przepisach odrębnych, dopuszcza się wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zgodnie z ustaleniami pkt 8; dla istniejących napowietrznych sieci elektroenergetycznych 15kV ustala się strefę ograniczonego użytkowania o szerokości łącznej 12,0m, dla której obowiązuje: zakaz lokalizacji budynków na pobyt ludzi, zakaz nasadzeń w postaci drzew i krzewów, których naturalna wysokość przekracza 3.0 m, określona szerokość strefy ograniczonego użytkowania jest maksymalna i może być zmniejszona w indywidualnych przypadkach po przeprowadzeniu pomiarów i zgodnie z przepisami odrębnymi, dla noworealizowanych linii elektroenergetycznych lub przebudowywanych istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych ustala się obowiązek realizacji jako podziemnych linii kablowych, w przypadku skablowania napowietrznej linii elektroenergetycznej 15 kV nie obowiązuje wyznaczona na rysunku planu strefa ochronna, w zakresie gospodarki odpadami nakazuje się usuwanie odpadów w oparciu o gminny system gospodarowania odpadami. Ponadto projekt planu wprowadza regulacje odnoszące się do możliwości lokalizowania inwestycji z katalogu mogących oddziaływać na środowisko, wykorzystania odnawialnych źródeł energii, zapisy dotyczące ochrony akustycznej terenów, ochrony zabytków czy form ochrony przyrody.

- Omówienia celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu – przy sporządzaniu planu miejscowego miały zastosowanie różne cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w tym między innymi: ochronę gleb, jakość wód, jakość powietrza, hałas i promieniowanie, różnorodność biologiczną i krajobrazową;
- Analizy i oceny przewidywanego znaczącego oddziaływania będącego skutkiem realizacji planu – realizacja wszelkich prac budowlanych w ramach nowoprojektowanych obszarów, w szczególności terenów zabudowy oraz dróg może bezpośrednio oddziaływać na takie komponenty środowiska naturalnego jak: gleby, rzeźba terenu, fauna i flora. Może dojść do likwidacji pokrywy glebowej z istniejącą właściwą dla tego miejsca agrocenozą (fauną glebową). Uciążliwości dla ludzi i zwierząt na etapie budowania/montowania mogą być również związane z transportem materiałów na place inwestycyjne oraz wywozem urobków. Hałas, powstający podczas prac budowlanych wystąpi na skutek pracy maszyn oraz ruchu pojazdów. Czas związany z procesem budowlanym jednak powinien być relatywnie krótki.

Funkcjonowanie nowych obszarów zabudowy może przyczynić się natomiast do wzrostu poziomu hałasu, gromadzenia się w sąsiedztwie terenów zabudowy

zanieczyszczeń, przy czym stopień ich oddziaływania będzie zależeć od rodzaju prowadzonej działalności. Jednak przy respektowaniu zapisów planu, dotyczących zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego nie przewiduje się by jakiegokolwiek projektowane przedsięwzięcia mogły stanowić źródłem stałego, negatywnego oddziaływania na środowisko.

- Przedstawienia rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu – Projekt planu, w celu zminimalizowania potencjalnych oddziaływań, które mogą być skutkiem realizacji jego zapisów, wprowadza następujące rozwiązania eliminujące, ograniczające i kompensujące możliwe negatywne oddziaływania, w tym:

- ustalenie zakazu realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony środowiska; zakaz nie dotyczy inwestycji celu publicznego z zakresu telekomunikacji, infrastruktury technicznej i dróg,
- wyznaczenie na rysunku planu strefy zieleni izolacyjnej, w ramach której ustalono zakaz lokalizacji budowli o wysokości powyżej 10 m, obowiązek nasadzeń w postaci drzew i krzewów, których naturalna wysokość wynosi min. 1,5 m,
- określenie minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy, ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie, co chociaż częściowo powinno złagodzić przekształcenia środowiska spowodowane utwardzeniem części terenu poprzez wprowadzenie zabudowy, budowę parkingów itp.,
- określenie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, ważnej ze względu na prawidłowe funkcjonowanie każdego terenu,
- wprowadzenie w ustaleniach projektu planu zakazu przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w przepisach odrębnych dla poszczególnych rodzajów terenów chronionych akustycznie,
- wyznaczenie stref ochronnych napowietrznych linii elektroenergetycznych.

W przypadku respektowania zapisów projektu planu stan środowiska przedmiotowego obszaru nie powinien ulec znacznemu pogorszeniu, dlatego w prognozie oddziaływania na środowisko nie wyznacza się dodatkowych rozwiązań, które mogłyby zapobiegać, ograniczać i rekompensować negatywny wpływ na środowisko projektowanego zagospodarowania

- Przedstawienia rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w planie – Projektowane funkcje przyczynią się do zmian w stanie środowiska, szczególnie w zakresie degradacji pokrywy glebowej, zmniejszeniu powierzchni biologicznie czynnej, które będą rezultatem realizacji nowej zabudowy, infrastruktury technicznej. Jednak przy zastosowaniu szeregu rozwiązań mających na celu zminimalizowanie potencjalnych oddziaływań, nie należy spodziewać się skutków, które należałoby klasyfikować w kategorii zagrożeń środowiska. W związku z powyższym nie formułuje się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

- Informacji o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko - żadne rozwiązania zawarte w projektowanym dokumencie nie będą powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko;

- Potencjalnych zmiany w środowisku, które mogłyby powstać w przypadku braku realizacji postanowień projektowanego dokumentu – cały obszar gminy objęty jest ustaleniami planu miejscowego, dlatego też w przypadku braku realizacji postanowień projektowanego dokumentu sposób zagospodarowania poszczególnych terenów będzie regulowany w oparciu o obowiązujące przepisy prawa miejscowego. Przedmiotowe tereny są już częściowo zainwestowane, a potencjalne dogęszczenie zabudowy może spowodować

niewielkie przekształcenia w zakresie: powierzchni biologicznie czynnych, przy czym ich szczegółowe oddziaływanie przedstawia prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rzgów zatwierdzonego uchwałą Nr XI/95/2003 Rady Gminy Rzgów z dnia 22 lipca 2003 r.

- Propozycji dotyczących przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania – Zgodnie z art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym organ sporządzający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego – Wójt Gminy Rzgów – zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji rady przeprowadzić analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym (w tym realizacji projektowanego dokumentu). Jednak przepisy w/w ustawy nie regulują metod analizy zapisów planu. Instrumentem badania jakości środowiska jest monitoring, zapisany w odrębnych aktach prawnych. Jego zakres i częstotliwość pomiarów zależny jest od rodzaju inwestycji zapisanych w planie.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, 784).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

*kierujący zespołem autorów prognozy
oddziaływania na środowisko
przyrodnicze ustaleń miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego dla
części miasta Rzgowa rejon ul. Stawowa,
ul. Katowicka, ul. Pabianicka oraz części
wsi Gospodarz rejon ul. Cegielniana oraz
droga bez nazwy*

Piotr Ulrich

Piotr Ulrich

25 maja 2021 r.